

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 4 af 10

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Alþingi – Stjórnarskrá 1874
Þingvallafundur 1888

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-3, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Verd: hér aðrir ægðar breyst. , fær fræ. at nýjan til hennar deildinnar. Þengi þá einn eigi saman, gagna hótan deildinnar saman i eina málstofu, og líttir Alþingi þá málit til lyfta eftir eina umr. Þegar Alþingi framkvæm myndar eina málstofu, þarf til fers at ægð verd: fullmátarálystum á mál, at tveir fréttjunargær fer. Ír hvernir deildinni um sig sé á fundi og eigi fátt : atkvæg. ; vetrar þá atkvættafjöldi innsláttum um hin ein stóku málstofu: , en til fers at lega fræ., at undanskildum fræ. til fjármála og fjármálaðag, verð: sambugt : heild síðu, þarf aðrir á móti a.m.l., at tveir fréttjunargær fer, sem erindi eru, sé með fræ.

Það höglaðir stjórn. 325 sveggja eru fjárhög og skal leggja fræ. til fjármála og fræ. til fjármálaðag jafnan fyrst fyrir N. Ch.

Feld er hér um heimildin til at fela Ed. afurstjórn svitarmálefna.

Het fersum breyttinum en stjórn. 1874 sama árs og stjórn. 1871, at fari lengi, sem hér skiftir máli, og má fari vísar til fers, sem fer um var sagt.

Síða má fers at ordalegi 3. áhr. um studensakur er mið breytti sva, at fari segir at fengast til feskr. „hins samanfesta Alþingis og sveggja deilda fers“ verð: ákvæðin með legaðott: , óskilj: komunum sem at áhr. feskr. til bráðabringða.

Hitt er at geta fers hér, at með l. nr. 16. 1877 um kormingar til Alþingis fóru til vor ákvæði. at seinlver sigla i landinu skuli vera citt björðunni at undanskildum Skalhafells og fings- eyjar og slíkur, sem hvernir um sig skal skifti: tvö sjálfstæð björðunni. Það er og hreyfjarsíðan þær staðar seinastaði björðunni. Skiftung fer a. björðunni er sín, at sum hefur 2 en önnur l.

Eftir 1874.

Njóttöluvur stjórnarskránum.

1) g.-g. Auðvarpi I-ár. Þ. losfros.

2) h-c. Þ. - 65-66.

A hinu sama ári og stjóler. 1874 var gefin ritat: Þin fyrsti Sigurðssong um hana og sögu hennar ítarlega ritlegt. Í þaft er að vebla hér umhild hennar um málið: heild að einstök atviti önnur en við fyrirschrift. Í afslit: sinn um sögu málins tóku hennar eum sem fyrir, að hölt fari, sem lægt voru á fengit með stjórf. 1867 333 hafi verið meist hvetjandi til að fari. Fállust að at trúskipta fyringinu, til þess að hæppa af sér að hendi með öðru, sem heim vintist frí helstu fólkalegra. Þen samþykkt hefur. Hafi tilb. m. 1869 verið frjálslegur, en að fengi það hafi gettu verið frekari og með stjórf. 1869 hafi sinn verið hert svo að aðgreinin hafi síðan verið hentuar óþólandi. En henni veldir um stjóler. 1874 segir henni, að aðsatt verðið, að fyrir komulagur ^{Aflögus} eftir fengifrv. 1873 eru tölvernt frjálslegur en eftir stjóler., „en oss vantaðs eru miðög alla vegurum: færði eftir að vín drafnumt ekki að lita óljós meina fasta skodum: ljósi mun fari, hversu fari fari: best hægt og landi vorn með sunnlegart.“ En óskir landsmanna: færði eftir skapni jafnvæt eyðinga: frjálslegri stefnu en uppsætunum Alþingis 1873 og einhvern meini meðsameini af trúskiptum fyringins fyrsta notkun vafaröðum er fram lið: standir, einhvern með sér fámeiri fyrir. Eftir fari skipulegi, sem virði með örðugra en áður að hafa fullskipt sati: fær. i Alþingi. Þestum manni og vörðum galli að skipta fyringins, að helmingur fær.: Eft. vendl: komungbjörnin, sér af þeir hildir sömu stefnu fram og hringst til, að sunn færvar, fari stof: fari: færða valdi, einhvern af þeir fengir fari ekki vinni meira 1-2 aða fáma fyrðbjörna fær. með sér, að agra fyringinum hinn næsta tíu-spáli og eyða merkelegustu nálmum. fari

hafi einhunn verið teknar fráum, en þorungar
björnir hafi ó einn valdi at öngta
hverot mikið, sem komi til „samþings“,
með því at meta þær eldri, þær at eldri
heimti at tveir bluttar eru. Æbuli meta
er hvorti deild. Ír fersum mani vegulegum
skerum, en engin sérlegur ástæða sé til at
öðrest þat. Heldur sé ástæða til at fresta
himur, at samhljóðan milli komungbjörn-
ina og fjölbjörvinna eru. Verði mani
en örður. Þess hafi oftar en óinni sínum
sést meiki, at komungbjörnir hafi aldr
með sjálfum sér sömu óskir og ólitum
hundrættindi vor og sjálfsfornati: eins og
átrín. Síði örðilegt annat en spenn var:
fullkomlega hugur til at fylgja fráum
fersum skodunum sínum á Alþingi,
þegar stjórnarskipunin og hin fyrilegga
stæð þeimra sjálfrar sínartíðin fyrjálsari.
Sejist hefa þá var til henda sínum, og
völdstydur þat einhunn með sögrlegum
rökuum, at gleim var: seo bráttum hug-
ur og þrek, at þeir vilji fylgja tölvvert
þau, einhunn eyf þeir heldi trúskifta
þingi, seo at tala þau. Verði ekki mani
en 50-60: bráttum deildum. Ekki sé hegt
at segja hvort þat sé til bota, ekki, at
þingmáf miði ekki til komungbjörvinna eru.
Vissulega megi þau af vísá, at stjórnir
þugtint fullviss eru, at aldrei þarfí at
víska fyrir sökuum atkvæðið himma
komungbjörnum, en heppið sé þa at byggja
allsendis á fersum, og af seo bæri undir,
at einn et a flóri af hinum komung-
björnum hefti verið móti atj. : einhverju
þerí mál, sem alli fyringraf, en noblum
bjölkjörnir aður með henni, og fersir
sömer mistu þa fyringraf. Þa hefti
stjórnir valit noblum óvanlega voru
sin: fersum grænn: um ferkur. á Al-
þingi sé noblum grænn: atjler., sem
sé myög seo atkvegurðan og varat at
síði fyrirframan, hvernig ráðast mani.
Þat eitt sé undant, at þau sé tölvvert
bund í sunn. Fyringrinn og með ferð mál-
anna. At Alþingi hafi fæta hringat til

1) l-c-s. 120 - 123.

verit af eirfalt i sinnum geynum, þar sem
elðri hafi farit fram með ein athvæg. Í
meiri mæli, á fíjólfundinum haf: hin verit
tvöföld og vori fari fullkomlega truggjandi
þegar elðri sé um stærð þing en vort at
næta. Þar sem stjór. haf: mi lítist fella
in (1868.) at lagafur., sem Alþingi haf-
felt, var: elðri teknit til svar. à hinri sams
þingi (1867, 1869, 1871) éða: hinni römu dild
(Alþingi 1873), þa vint: at elðri ferfa at
kommva fari. En þar á miði hafi stjór.
sett mikinn brök á meðfert valdanna milli
þfd. Mikils manni vit fanga til færs at
valdannum lagafur. aðt: komið stóruslyra-
laust: aðगुनम् allan þau hveinsunum
eld, sem hér sé kynntur handa freins, þegar
sor þar við bat: at, at kommvan haf-
felt og fari meitunavalld á miði hvernig
fur., sem frá Alþingi komi!

"I fylgjendum eru stjórnar-
málið, ritugðum 1879 af Z. A. (Einar
Arnarðorðni) er teknit vett at holda skift-
ingu þingarins eins og miði, og at þau
bjósi 1. meiri in sinnum flóðki: 2d.
kvíss og þingið bjósi miði. Þau atviki,
sem einhvern megi breyta til batnuðar
i stjór. sé 1. At þar sé teknit fram
hvernig samband vort við ðannörðum sé
legat. 2. At tvær sé stjórnarherrur með
áhugat fyrir Alþingi, annan innanlands
og fyrir öllum innanlandsmálum, og annar
erlendir segir þeim málum, er sreita sun-
bundit á milli landanna. 3. At Alþingi sé
heldit á hvernig ári og vijar komningar
til þingarins fari fram fjarða hvert ár.
4. At allir þau. sé fíjólfjörur. - Fari
en einhvern síðasta atvikið, sem hér
hefur fylgjingu og skal fari velja
noblumr rökerendur höf. um fari. Sagt
ar, at þingið eigi elðri at vera annat
en fíjólfir sjálf: aðgjipi éða annari út-
gifu, og á þingarins eigi elðri at koma
fram annat vald en vald fíjólfunnar
þómenget og óblended. Hæt hennum b kom-
mufjörum vinnit elðri annat en óávegg
og e.t.u. ðælilegur jafnbæðið hefur.

1) 8.c. o. 186-187.

2) Æðvari II. ár s. 1-19.

3) 8.c. s. 17.

þjólin beri traust til fersara þeim. að: heim eins vel hevit fá og hin a 30. En hef: heim ekki traust til fersara sé ekki vett at neytð spinn upp á hana at óvöldja hennar. Þetti meiri fái all eins vel felicit kennagi at stjórnar einum. En þótt kennungbjörn mun ekki: meiru landi sínar vit, sé þat fóðurvergi sínur en hér, þær sem kennuger sige heima: öðru landi og fai ekki megalaga kenn- ugar meðrum fjöldarinnar né förfum. A þingi sé líkt a kennungbjörnum fum. með tortvegri, þær sem engin vissa sé fyrir at lejðin kveyst: heim. kennar agri ekki meðallega mikil til, þótt miður sé spott frá sýnumur hérum, hitt se verra at engi atkvæg. A þingi verði óætlileg og óvinnit vit, at fessir óþjóðbjörnum munu hafi spátt: heim. Stjórnin geti heft vög a hring að skotarini fum. með fai at landshöfðingi mati a þingum og annar meður til af hennar hálfa eins og stjórn. agri vart fyrir, en atkvæst: sige stjórnin ekki at greida þær né hafa greidit þat vint: et meða, at kennuger að: engjast höggum, stæfþatingar, þa er þingjóð vilji hafa aðgreiða fram, stat- festingar. Þótt sige sé líka með stjórn- aratkvætum a þingi opnatur vegur til fess, at þær mið hafi framgang, sem fulltrúinn bjöldarinnar vilji sige at hafi framgang; þær sige sinnig af sinni hálfa at hafa veitunarsvald. Ef þat a annan bord að: vit, at stjórnin greiddi atkvæst: með fulltrúnum bjöldar- innar, þa hafi heim a kostvarannum hitt getat velt sinnar atkvæst. vit atkvæst. Bjöldarinnar pinguins, þó hafi ekki heldit meina fum. til at gera þat!

11.8.-c. 5 - 15-18.

A þingi 1881.

'I varatíll. pinguins 1873 var ókennd a stjórnina at leggja endurskot- ada stjórn. Fyrir hit 4. þing. sem heldit verði eftir. at stjórn. öðlist gildi. Stjórnin varð ekki vit fessari ósk, og en þat kom: hios flutt: Benedikt

1) Alft. 1881 I s. 41 og II s. 1081-1084.

Bæðum sonar Sveinsson á fríginginu 1881
till. til fál., um at Ndl. seti n. til at
þinga stjórn. 5. jan. 1874 og komu fram
með þær brot., sem kunnit at vörðast með
sýnlegan. Till. var samþykkt og 5 manna
n. kosin!

I

2) Alft. 1881 II s. 365-377.

N. fessi var síðan fram á frígingin
fyr. til endurskotára stjórn. um hin
særstaklega miðlun Íslands. Þá ságt og h.
er feld miðum tilvitnumini til stöðulegum
og sérnálin takin upp. Hornungur létur
landsbölðingja, sem er hinsíður á Íslendi
framkvæma hitt aðsta vald: fessum máluv.
53. landsbölðingi hefur ábyrgð á því at
stjórn. sé fylgt, og komur Alþingi fram
ábyrgð á henni komuna eftir fessum vegum
sem nákvæmar verður fyrirskipt um með
lögun, 55. Komur landsbölðingi hér fari:
náðagjafa stat. Eftirtökkenvert er, at hor.
fyr. gilda engin síðaður. um miðum lands-
bölðingja. Engin áhr. eru heldur um
landsbörn, en á línum böggum er áhr. stjórn
1874 um standarsákin sem velerst með
engin náðagjafanum fyrir bestarétt Dana,
folt miðan.

A skipun Alþingis er aðrætt ein breyt-
ðar. 516, at þær eiga set: 32 fjórt þjórn
í allan. og 4 legrungþjórnir, og með
1. áhr. um standarsákin var fessum h.
niggn fjórt þjórnar frígratum vötustafat
svo, at Akureyrar- og Ísafjarðarbæystat
í slundin bjóða einum fari. hor. Horn-
magarvættaráhr. en breytt notkun með
517. fórumig fellur ^{niggn} áhr. um, at fari, sem
með særstakri áhröðum eru undanþegin
þegusdayldugjaldi, skuli ekki fari fyrir
misra horningarétt sinn, næstu. Níður
en einaig folt áhr. um, hvé miklu upp-
hæð bæystarar borgarar og þurrabitu-
menn þarf at bora til seitan, til
at fá horningarétt, en hitt hefst, at fari
þurfa eitt hæð at bora til ^{inn að þa} seitan
þrófbikorti með einaig breytt, á þa heft, at
réttum hefi fari, sem teknit hefi landar-
þarf mit háskólanum ða sanskunar þróf-
: fengingarétt, ef fari eru teknir öðrum hæðum.

Sólets megin blánumbersfesta í Höjðarinni,
þar sem skírlegðin er um, at hin hefji
stæð: eitt án en sleypt. Höjðumálibur er
: 31b ákvæðið 4 ár, en fyrirsætningin með
58 lengdir : 10 víkum. Ákv. i stíker. Egr
1874 341 um hvernig fyrigrökp eru sett
en alveg falt níður og ekbert sett: fær
stæð. 3313 er sett ákv. um fríðhegi Alþingis.

Nokkrar af þeim breyt. frá stíker.
1874 eru gerðar með fyr., en fær þarf
deki at veðja hin.

Fyr. konan Ólðra var vist til
H.-menn.; N.d. með 16 samhlj. ákv. en
degti uppi ein fyrir til hennar kanni:

"A um. en deki mihi at gretta um
vit fyrargreið. Þó er at fari virki, at hin
smáriði ótrúi: i tili. m., t.d. hvort kon-
ungsbjörnin fyr. skalda vera 4 stálb., með
eiginlega hvorti til at verka réttindi
landsins ða skerta fyr.; og einn m.mána-
tíður fari veint afir, at henni hefji ekberi verit
sannala meðan-mánum sínum um þá kon-
ungsbjörnum."

A fyrri 1883.

"A fyrri 1883 var Benedikt Þorleifsson
fram fyr. til endurskotastro stíkyl. um
hin svostaklega málum 'Slands', og var
fyrst alveg samhljóða n. fyr. 1881.⁵

Fyr. var vist til m. og varð nokkrar
ágreiningar um málum fyr.⁶ N.-ða meiri
hl. hennar - var fram nokkrar breytir
sem hin skilta mali. Fyrriig skýldi
skípan Alþingis oftar verða skr. 317.
ákv. hin sama og skr. stíker. 1874,
þ.e. 30 fyrargjörnin fyr. og 6 kon-
ungsbjörnin. Skr. n.fyr. 320 skýldi:
stæð ákv. um komningarétt benda, kepp-
stæðborðana og fyrribuin farsmanns,
koma, at komningarétt til Alþ. heldur
allur hins ráðundur, hvort heldur en: erit,
vit sigð ða i keppstæðum, sem eru í 12
kr. á árs til næxar ða býjarsjóðs, fó
mi breytta fyrir með l. "Fyrir kom-
ningaréttar skíreyti: heldur óbreyst fyr
fyr. 1881, a. ö. l. en fari, at deki meði

1) Alþ. 1881 II s. 1090.

2) Stóld.Fnr. L-c. s. 1090

3) Tryggvi Gunnarsson, L-c. s. 1088.

4) Alþ. 1883 4, s. 138-143.

5) Þer. Sv. Alþ. 1883 B. s. 90.

6) Nál. Alþ. 1883 6. s. 299-304.

L Hjörungariskit yðum skyltri breytt
svo at: ekki orðuna "ekki en þeir
annars viður ða a. ö. l. en: fyrjómetn
þess", þánni. En þeir Danakonungs
og eisgi en i fyrjómetn annars viður;
og miður skyltri falle 5 ára deildan-
deildarstjóri, 521.

1) L.C.S. 199-302. sbr. o. 367-372
og Alpt. 1883 B. II d. 90.

2) Alpt. 1883 C. 374 sbr. o. 391-397
og Alpt. 1883 B. II. 158.

3) Alpt. 1883 A. d. 491.

4) Alpt. 1885 C. 113-119.

Indridi: Einarsen hengin fyrir árið
1884 í ritgerð um borningan og byg-
síðun til Alþingis, ða nænum ekki
mislikin, ða eru mangar borningaþjó-
rur setu á fyrri. Þær eru um fyrir-
skiptar komi fyrir sjálldar og sjálld-
ar. sérnáleum, 531 og b. landstjóri hefur
ar fram mið að tónum, enda se afstöðan
mikið borningaþjórum fyrir og fyrðilegir -
inni alt önnur en henni hafi verið fyrir teknar
1874. Þó ekki breysting fyrir: ær að
áfyrð fyrir komuði einum, þánni
það er henni 17 fyrir.: Ed. fyrir kom-
mið að sjónarstörfum, skal ábreygt fyrir
í með tvöföldum borningum, en Ed.
fyrir: borin að líkum hætt og áður, ða
þa með blutfallsborningum, ef þeim
fyrir komið sva fyrir, ða fari ætlu-
ði mærum ad agði: og umnið hafi
landmámanum, 1885. Þá er með 35.

at þeim, en fyrst hefti af veit, heldi
verið alltum styrkunum eftir, heldur fyrst
hann veint at heft andvægitt henni. Hjör-
timablik skyltri ekki. Þa 20 versta b. ár, en
þingsetningini ða vitur, skr. 58. Nið 945
skyltri bestast: en: fyr. og frétt. hunda
hinn sameinata Alþingi og hættum deildum
þess skr. henni sett með lagabodi. Allar
forsen till. voru samþykktar vid h.
umr.: Nd!

J:J 3. umr.: Nd. var meiri blut: m.
svo en fram hætt. um borningarniðar
skilyrðin og skyltri mið fersir hefta velli-
run skr. fyrsta skilyrðina: Allir kín-
andi meira og lísmenn, borgar og ferra-
bítamenn, ða ekki lísmenn, sem
greifta a. m. k. 10 hr. á óni til almennara
þerfa. Gó mið breyta fersu með lögum.
- Skaldast skyltri skilyrðin um embættis-
menn og prof., sem og alm.-ákv. i lok
ap.: Það var samþykkt og fyr.
svo breytt varat til Ed.

Hálfir var sett: m. við 1. umr.
: Ed. en kom ekki fyrir eftir.
Umr. komu ekki inn á skri-
skipting þingansins ða deildskiptar og
það fyrir ekki at vebla þær.

1884-1886:

(A þingars 1885-1886)

Benedikt Sveinsson, Jón Ólafsson
og Jón Sigurðsson báru fram:
Nd. 1885 fyr. til stjórk. um hin
sérstaklegar málum Íslands.⁴

Tilvitnum: stöðul. en feld heft
og sérstökum málin talið upp, 531 og h.
Kommagerðar létur landstjóri, því settan á
fyrir komuði einum, þánni
ábreygt fyrir komuði einum, þánni
mikið borningaþjórum fyrir og fyrðilegir -
inni alt önnur en henni hafi verið fyrir teknar
1874. Þó ekki breysting fyrir: ær að
áfyrð fyrir komuði einum, þánni
það er henni 17 fyrir.: Ed. fyrir kom-
mið að sjónarstörfum, skal ábreygt fyrir
í með tvöföldum borningum, en Ed.
fyrir: borin að líkum hætt og áður, ða
þa með blutfallsborningum, ef þeim
fyrir komið sva fyrir, ða fari ætlu-
ði mærum ad agði: og umnið hafi
landmámanum, 1885. Þá er með 35.

ábreytin með lögum, 57. Landstjóri ða
fyrir: borin að líkum hætt og áður, ða
þa með blutfallsborningum, ef þeim
fyrir komið sva fyrir, : fyrir málinum dæmi
landstjórum, 58. Landstjórum skal skip-
ðaður sér ðað með fyrir Ralpss. kvar Ed.

Lægur sinnvegur gilda um vísun
vætagfóla. skr. 317.

hejs um sínum glökkur. og frossen dómendur
um um heimum áðsta dómstólk i landinum.
Endi björktini metan á landdámsmáli
standur. halda fró Ed.-mánum seti sínum
i dómum, 346. Landdómur dæmis i
heim mánum, en landstjóri eti Nd. Al-
þingis höftar eigin landstjórmánum rati-
ggjófum. Met lengi Nd. aður land-
stjóri sinnig hefti ótra meiri fyrir-
fessum dæmi fyrir aleksi, en einhver
hettur legrar fylgja landinum, 347. L.

Skípun Alþingis er sín, at þau
eiga setu 3 le fjoðlejrónum meiri, 319,
og skiftist fyrir: tvenn deildir Ed. og
Nd. Þ Ed. sitja 1h meiri, bresni blut-
fallsbominagum af öllu landinu: heild
sínum. Þ Nd. sitja 1/4 þau. bresni i björ-
dánum. Tóku þau. mið breyta með lögun
320. Hornungaréttar- og björngengis-
skilyrði: eru hinn rönnur til veggerja
deilda, 33 hl og 2hl; Það eru þau
öbrugt frá stjórn. 1874 3317 og 18,
a. ö. l. en því, at: etat óker. um kaup-
stadsborgera og fannabistar meiri:
fyrri gr., en mið óker. með hótandi:
at næri heimilisrætandur: kaupstötum
og eortum, sem svora eiga a. m. k..
I ker. á óri til beitar eti sveitar
þerfa, það megin eksterður landdámsþróf
vit vit skálens hér: Reykjavík, og
en þau mið heimilisrætum leikra skólinum
beint teknar nefndur, in liðorágvígs-
skilyrðum: síðari gr. en fát brott
felt, at meðan mið deiki verða: fjaðru-
arvars ríkis.

Hornung þau. að heim venjulega fyrir
þriggja ára tímaribl; degi noldum eti þau
frá af heim, sem bresni eru til fyrir-
setu metan á björktímannum standur,
þekk sent aðeins bjóra til þingsetu
fyrir þat tímaribl, sem ekki er af björ-
ktímannum, 319. Landstjóri aður skr. 313
einnigis vori Nd.; það verður og
Nd. ein vorin vegein stjórnun. 319
þingsetu tímur er 8 vikur, 310.

Eftirtíktarvernt er, at fyrir fyrir

þat spott horst sé seinstaklega til þóvan
dildarinnar um sig regn 533, at Alþingi
sjálfst ókni ir, hvort sem þess sé löglega
komin. Þvíður vartanlega at óknið þat
síði, sem átt sé við Sp.

Aðvan breyst frá stjórn 1874 skrifta
daki mihi hér.

N.d. koms 7 manna in til at athuga
málið, þeir: Guðr. Sigurðsson, Benedikt Svans-
son, Þorsteinur Þóðvarsson, Þorvald Þjóðvif
fjórd Heppursson, Guðr. Jónasson og Hálldor
Hr. Fjóðriksson. Meiri hl. m. var fram
málið fyrst, en síðan, Hálldor Fr., taldi daki
rétt at hóta málið með fram at ganga
at þessu síðini?

Fyr. meiri blautars er hugt í sama
grunndælli og hitt fyr. Áhr. um fram-
kvæmd og áhugat hins dæta valds eru
sama afvis, um landsdómum er fóru mi-
ðiski teknit fram, hvé margin eigi i
hornum at vera, heldur sest, at þær
skuli sitja dómendurnir: 4 firdómi land-
sins og jafnmargin Eð.-meum komin
af henni. 547. Þin er teknit fram: 517,
at ráðgjöfum um að: komunum ekki
alft upptökum fyrir brot á stjórn,
menu N.d. sem fyriski.

Að skýrsem Alþingis er ægt sín
breyting, at hina 17 Eð.-meum skal
þjósa tvöföldum kominum eftir
þeim megin, sem sethar verða i komin
ingal. Þóz: megin regn um kominverðt
til N.d., en ekki teknit um Eð. Þur
N.d. eru sett sömu skilykti og ^{upphaflega} fyr.
alft fjarðar, með þeim undantekningum,
at i stað áhr. um bandar, kaupstaðaborgar
og fyrvarðarinnar, en mið kominum sitt
áhr. svoköld: „allir beraudi meum, hismum,
borðum og fyrvarðarinnar, eti adrir
hisvæðanum, sem greiða gjald til almennum
þarf. Þó mið brenta þerum með lögum, 31
bljöragnas skilykti; ^{til N.d.} en hin sömu og
þær. upphaflega fyr. um fjarðar, fyr-
leitt, at feri undanteknum at aldurskif-
ordum, 30 ár, er slept, og kemur feri
mið samis allur hin til greina og um

L. beintinus

- 1) Mpt. 1885 B. d. 36.
- 2) Mpt. 1885 6 > 181-188.
- 3) L.C. > 181.

Borningarsvætt, sem sé 15 ár. Um lejör-
gengi til Ed. segir þat eitt, at þat
sé hundur vit 35 ára aldur, 922. '3
7. ákr. um stundarskei segir um björ-
danskipun. Um Hh. er teknit fram, at
ákr. um skiftunum fær. bennar gildi fær
til hög umli öðru vísir fyrir, og eiga noblum
fær. at vera borinn : tveggja-manna björ-
dannum en hinum i eins manns, og helet
heir. gamla björðannaskiftung. Til at bjóss
Ed.-fær. 12 skal skifta landinu : 11 björ-
danni, en hvert bjössi 1 fær., og skal
skiftunum ákvæðin meit sínstórum l.

Fjörtímalih beggja deilda er 6
ári, 3 lg. Landstjóri getur valið aðra
áta bæðan deildir Alþingis, 313 og
þeir eru stjórnar. En samþykkt skal ríða
Alþingi, f.e. bæðan deildir, sér. 3 70
þingsetningi er 10 vikur, 3 10.

Gettu fr. m. virði: at hafa komið
: stað upphaflega fr. og þat fái falti
niðum.

Vit h. um. : Hh. um af hv.
bárin Fríðrik Stélfasson, Guðr. Þórsson og
Ólafur Þórðarson frum borth. vit þat fríð.
stóldi brenta 920 sva. at fær. til Ed.
veran borinn heft allborningum af
öllum landinu : heild 12. Borth. fessi
var feld met 10 ákr. segir q. 11. fárrum
skýldur → allir fær. Ed. eiga seti
: landsdömu aðaum af fárdönum dnum
en ábæðum fengin heimild til at
myndja alt at 5 mörnum in dömu, 347.
fessi borth. var samþykkt met 12 ákr.
segir 10. 3 '3 ákr. um stundarskei
skýldi ákvæði, at um borningar til Ed.
skýldi stjórnin : fyrsta sinn setja
meðum, en síðan Alþingi met l.; gettu
var samþykkt. 4

Háði Hh. m. var einnig fram
noblara borth: vit h. um. : Hh. 5 fárrum
skýldur : stað af fárdönum setja : lands-
dömu, "dönum aðaum dömuðr innanlands",
og var si borth. samþykkt. En einum
skýldi miði sin borth. vit 3 21, at
háði segund borningargáðar skýldi yfir:

1) L.C. n. 235.

2) Alþt. 1885 B. d. 625.

3) L.C. d. 644.

4) L.C. d. 645.

5) Alþt. 1885 6. n. 231-232.

6) Alþt. 1885 B. d. 644.

skylður dæki einungis eiga við Ndl. enna
heldur þingjat i heild, og borth. við § 22,
ver að björ-agregisskilyrði til Ed. skylður
vera hin rönnu og til Ndl., at aldrinum
undanteknum. Bæðan fessar borth. voru
samtugðar!

Met fessum brent. var frv. visat
til 3. maa. met 11 ákr. gegn 7. V:J
það var. var meiri hleði n. en fram
fjölldi af borth. flest orðabrent³. Ákr. um
landsdóm skylði brenta sva, at frátt
fyrir vettning ábæta meðalr aldrin
vera fari fari en 1 dómur en í hinum
ásta domi. Borth. var samþyld⁴. Nesta
fjöldingu hefur spjó borth. við § 20, þar
sem miður er felt ákr. um hvernig
það. til Ed. skuli horrir og einungis
sægt, at fæð skuli gett eftir sínstökum
ákr., sem sett verði, og borth. við
ákr. um standarsokin, sem segir, at
en horrir til Ed. skuli ákvædit
með sínstökum l. Bæðan fessar
borth. voru samþyldar, og frv. visat
til Ed. met 18 ákr. gegn 4.⁵

N., sem horrir var i miði;
Ed. horrir fram met gjúrar borth. við
frv.⁶ Það fari heilt at náður, at brenta
skylði ákr. um horring Ed.-mauna sva,
at þær varu horrir .. um laust allt"
eftir ákr. fimm, en sett verði; horringar
lögum. fessi borth. var samþyld⁷. V:J
ákr. um horringarétt var n. fram fó
borth., at dörrt gró; feld heimileikin til
at brenna þri ákr. met lögum, og var
það samþyld⁸. Hella gríðar ^{og Þórus Stephanus} Sveinsson, bæði
fram tilh. um, at horrum yrði fengum
horringaréttar, en hins vegar ekki
björnegos⁹; þat var felt¹⁰ en hins vegar
samþyld till. n. um at veita megi
met lögum horrum horringarétt¹¹.

Frv. var samþyldit síðan
samþyldit endanlega við 3. maa.: Ed.
og visat aftur til Ndl. met 7 ákr.
gegn 1.¹², og þær var frv. samþyldit
þórengt met 17 ákr. gegn 5.¹³, og
þær met algreitt fyrir þingjum at því sinni

1) L.c.d. 615.

2) L.c.d. 645.

3) Alpt. 1885 C. d. 292-3.

4) Alpt. 1885 B. d. 873.

5) L.c.d. 873-874.

b) Alpt. 1885 f. d. 366-367.

7) Alpt. 1885 A. d. 521

8) L.c. d. 521

9) Alpt. 1885 C. d. 372.

10) Alpt. 1885 A. d. 521

11) L.c.d. 521 og Alpt. 1885 C. d. 372.

12) Alpt. 1885 A. d. 570.

13) Alpt. 1885 B. d. 1477.

- 1) Þær S.v. Alpt. 1885 B. d. 350
2) Skalld. Fr. l.c. d. 357

Alpt. 1885
3) 6. + 180

Fridrik Stefansson
4) Alpt. 1885 B. d. 573

5) Þorður Thorberg l.c. d. 573

6) Jakob Guðmundsson Alpt. 1885 A. d. 514-
- 515.

'I svar. Þátti ekki virkt, at
tovstafthringunni sjálfrí, en hinn vegar
er noblens vett um skýrur Eð.
At þú fari er svartir algjörum kon-
ungsljóss, þá er þú líst af nið
af meðhaldsmanni fræ. og andstæðingi,
at ekki sé lægt sérleg áhersla á, hvat
sunni fari velt, og munni þat óriti:
þú debbi geta orðið til verulegs eigna-
nings. Fyrir afvæni þess eru einheimi
faro þau rölk, at þat eigi upptök um
at veiði til sunnveðlistiðanna, fegur
enginn hafi fótt þú vatnum at fjalla
um stjórnun og fjöldmálefni, numna
menn i þárra embættistöðum. Vara megi
at konungsljör hafi óth vett að sér meðan
þingjöt var: barnstær, og þau kunnur
litt til þingstana, til at tryggja þing-
i um meða vinnumárafta. Þessi óritiða
vindist miði at mæta horfin, þú at mi
meði ekki, at fjoðrin sé leomin að fari
stig, at að velt velti sendir noblens numn
að þing, en hafi meða felsking og helfi-
liki til at heysa þingstörfini viturana-
lega af þundi. En i hinum þegunum tek-
marki konungsljör meðig björfræri og
björneth fjoðranínum.⁵ Þú er og at
þú virkt, at sunnum embættisnörunum
og konungsljónum þau virkti sér
skyldara at fylgja skotnum stjórnun-
num en hinum fjoðkjönum.⁶ Þat
er fegur: stóð mótmælt, at konung-
ljónum fylgi ekki sunnferingar sinni-
dag: og d. er heldið fram, at þat sé alls
ekki velt, at konungsljónum og fjoð-
kjónum myndi sva gegristata flókkar,
allir vit, at konungen hafi ekki
borist þessa b. numn til at berja
fram sínar skotnum og sé ekki best
at: mynda sér, at noblum annar en
esin dvelki stjórnuninnar þarf: at
fylgja skotnum hennar hev að finni,
N.: Nd. viturkennir, at mótmæl-
suglegt sé at geta allra varnirðar
inþessartildit: þú hevst koma eigi
: stóð konungsljóss og leggur

1) Alpt. 1885 6., s. 180. sbr. Ben. Sv. B. d.
350.

2) Alpt. 1885 B. d. 617-625.

3) B. c. H. 614.

4) Ben. Sv. l. c. d. 617

5) sami l. c. d. 799.

6) Ben. Sv. l. c. d. 615-616 og d. 546
sbr. Góði 'fl. d. 550 -

fessvegna til, at tvöfaldan horningar
verdi upp teknar til Ed. og löögengi
til hennar bundit við 55 ára aldur. En þetta
muni vegast mey trægging fyrir því, at
Ed. verði óvakt skiput vitrur og hefdu
mönnum landris, og sé því ekki sjáen-
legt, at meitt sé : hattum! Að hinnum
lööginn heldur góni Þórsson sindvegi
frá hornum blutfallskörninga og afriu
ítarlega græin fyrir þeim : fróðlegni
væði. Tekur henni, at meit þeim at löga
þær 24 Ndl. fyr. i lööndannum eiga hag-
vunnum hinna ein stóker bluta landris
at vera at fullu borgit. En meit þeim at
löösa Ed. meiri 17 blutfallskörningum
um land allt, fái yfir þeim hornum einum
eftir almennum stjórnvalda félögum þeim,
löggjólahólf : heilum þeim, eftir skotum-
num þeimra á landsmálum og fari trausti,
sem þeim heldur alment hja allri lööti inni
fessa horningar blýtu þeim meiri,
en mest varur hennir og best byrjun af
löötiinni. Ed. yrti : fái skiput skörning-
um landris, hennum vitrur og bestu
mönnum. Fari yrti : irvalahit löötarinnar
en það sé heppilegt og ekilegt, einum af
því, at fari deild eiga at sitja : land-
dómnum.³ Af öðnum er teknit, at hvert
sem upp verði teknar tvöfaldan hor-
ningar eða blutfallskörningar eða þær
báðar sameinatar, fái verði eins mikil
trægging fyrir, at berdu, leidstu og
mentindur meiri löötarinnar verði
valdir til Alþingis, eins og meit horungs-
körningum.⁴ Að lokum er það vart
teknit, at meiri drafa það frjálast!
Fyr. hvert tvöfaldan horningar, blut-
fallskörningar eða báðar sameinatar
verði halðar.⁵

Eftirtakar verði en, at : muni
hennar grænilega fráum, ^{við skotum}, at seðir pers
at 36 - sé til að: ekki til fers hornet,
at löörl. - fyr. stj. verði felta, án pers
annas verði eitt : staðum!

þingi leyst upp, svo sem lög stóðu til,
en jafnframt en meit lag. augl. til '80-
leidninga, nr. 19. o. d. tilbreynt, at stjórhf.
fro. finnur mani meit enger mið: verða
stólfest, en ekki þótt svo fari, at fari verði:
samþykkt af nýju á hinum nýbora Alþingi.
Næstuðu fyrir fersum vor til fariðar
fyrirkomulag hins æsta framkvæmdarvalds
: Ísl. sérnálmur og óþreygt fers, jafnframt
fari, sem viður sé feld tilvitnumi: stöfja-
högur.

En á hit nýbora feng kom 1886
legi: stjórnin teknir fyrir fari stjórhf.
hólfum vorum fari Benedictus Steinsson off.,
sem báru fari fram, óþreykt frá fyrri
þingi. Fyr. var síðan samþykkt óþreykt
: hildum deildum, við 3. umr. i Nl. meit 11-
áhr. gegn h. og við 3. umr.: Ed. meit bætta
gegn 4.¹

Umverðunum særust um önnur at-
mið: en skiptir Alþingis, en þó bent:
Magnus Stephensen, landshöfðingi, á, at:
fyr. vart: áhr. um horningar til Al-
þingis, einum Ed., og sér fætta óþef-
laga engdu : fari. Fersi syða komi af fari,
at 1885 hafi meiri ekki komið ein sam-
ar um, hvernig horningarum til Ed.
skuldi hægð og fersvegin hafi verið
frestat ákvörðum um fætta óvalatriti:
hverrar stjórnarskráv.² Benedictus Steinsson
teku fætta hinnvegan ekki gælda á stjórhf.
fari at inn ferrei meiri bæta og verði bætt
meit horningalögum og sé ekki hætta á,
at stjórnin veugi at nota fætta til at
eyðileggja stjórhf.³

Jón Hafsson var fram: Ed.
fyr. til leiga um horningar til Al-
þingis.⁴ II. hefti, §§ 8-34, er um
horningar til Ed. Landið alt að at
vera eitt björðemi við fari horningar,
og hilt fálls horningum beitt, færri
á fari, sem bendur er við Skar og Audra
III. hefti, §§ 35-53 fjarlægir hinnvegan
um horningar til Nl. V:J fær
skal landið skift: h. y björðemi,
en hvert um nýr björðemi fær, og

1) Alþpt. 1886 B. d. 30 h.
2) Alþpt. 1886 A. d. 31.

3) Alþpt. 1886 B. d. 197-198, sér. 204

4) Alþpt. 1886 B. d. 201-203, sér. 213.

5) Alþpt. 1886 G. o. b-16.

og sær nunnur hinna stærra eyðla skift
: tvö björðum, 335. Skr. 3 25 fær
borningan til Ed. ár sjálfst: fram 1. júli
og skr. 341 eftir borningan til Nd.: sept-
ember sama ár.

N.: Ed. var fram borth. vit 335
um björðumskiptan vit borningan til
Nd. Skr. henni ór sérhvert eyðla félög
og bæjarfélög á landinu ór vera björ-
ðum ínt af hynn sig og bjósa einn
þun., og : samvinni vit fæt en sett
ákv. um standarsakir, en segin, ór fengst
til tali eyðla félög og bæjarfélög á
landinu verð: 14. Skuli : A meirigður
borinn 2 þun. til Nd. Borth-vorur
samþykstan?

Meit fersari valgjum breytingar voru
fyr. síðan samþykst: Ed.³ og Nd.⁴,
kvættveggja meit samþjóða ákv.,: Ed.
7 en : Nd. 14.

Fyrirborningan fæt fyr. ótina
upp á um borningan til Ed., en rök-
duth á fersa leið: Skíðar. ókvæðum gjölf
skilegt: hynn björðum og borningan til
og ekki þun fyr. bundið vit þun., og en
þegar af þeim aðeins ókær hefst at
binda borningan til Ed. vit svíktat
spakalmark?⁵ Í óli hringmugðuminnar
spakalmarki liggur heldur ekki meiri
enggaging hynn rós óra sva miklu
vitsmunum. Slikan vitsmunarvali
verni erfið at fáma, og allur slikein
tívarmin hef: til fersa verrit óvareng-
lunar og fíjami þun at vó tilgangi sinnu,
þótt manengj. misjafnlega heppilegan, hef:
verrit agðan.⁶ Þó. er að báin hringin
heppilegs lengt á fáum grunnevelli, sem
stíðurver. leagan. fæt er auttjóðanlega
tilgangen ~~at~~ jónf. , at borningar
til hvarver deildar um sig, skuli hvil
á svístórum grunnevelli, sva. hynn-
valin um, at fulltrúvar til Ed. skuli
borrin um land alt sjálfreast: einn
legi, en til Nd.,: miðstrumur vit
hinna: björðumum fíðar á landi/ver
engan svístórar stíðir spakalmarka, en

1) l.c. s. 41.

2) Alft. 1886 A. d. 165-166.

3) l.c. d. 218

4) Alft. 1886 B. d. 452

5) fyrirhl. Alft. 1886 A. d. 121

6) sami l.c. d. 128.

Fyrst
eftir fyr.

hefjastaka beysunum frá því besta óðruum landsmónum afirleitt, né heldur ein ökut stétt manna, sem nævstaklega sé freminn át meintum éta andlegri atgerfi, en landsmónum alment. Þær í heildi eru þær augan aðstæður fyrir heildi, og ægir það á nökkrum hætt semillagt, at grundvalla horningar til annarar hversvar dildinn fyrirgríður á sínstórun hér ummarki, né yfirleitt at binda þær uit nævstakan stéttir; 5:3 tvöfaldar horningar er tveit at athuga. Fyrst, at sé þær meiri bluta horningar, þa er grundvölurnum i raun og vinn hinum sami sem við einfaldan horningan - skilgreint lestu höftatölu megn éta meiri bluta einveldi. Það hit er um, at veguslur (i Norðri) sigrir, at þei fer fjárrí, at björnumen sé óháttari, fremþjósendur! Höfðubagi éta sjálfráðari: at kverða greindar, at nefðar heldur verður afleiðingin af tvöföldum horningum at eins sin, at björnumen verða þei einir hornir, sem fyrirfram binda sig þær at ligja eins og fremþjósendurnir leggja fyrir þa. Tvöfaldar horningar verða þei at eins til þess at skyrja sara öfluglegar einveldi höftatölu meiri blutans. Met þei at take þær upp yfir: Þa einungis horningatferðir ólik hinum einföldu horningum, en grundvölurnum og árangurum yfir: hinum sami óþreyður. Sami gildir um sameining blutfallshorningar og tvöfaldra horningar, at ef fumðskorunum eru meiri bluta horningar, þa er grundvölurnum óverkvæm, flett björnumenirnir bjósi svo blutfallshorningum. En at hafa blutfallshorningar tvöfaldar fannig, at vax: fumðhorningar og ótvöfaldra horningar fari frum aftur blutfallsatferðum, vati at eins at meina fumðreglu blutfallshorninganna, og einkum at agva þær óþreyða um sérformiklan, án þess nöldum vaxi: atva hönd við þa umist. Blutfallshorningarnar eru aftur a móti

1) Nál.: Ed undirritat af Jóni Þh.,
Hóllagjörni Sveinurssyni, Fritrik Stólfassyni,
Sigurður Árnassyni og Gábor Gundmunds-
son eiga bætur. Sunni byrjun at telja.
Mynd. Allt. 1886 f. s. 37-38.

er horningar at ferst, sem lang best fullteginn
vætlats-hugsgjörnumi fyrir öllum horn-
um, og tiljóta þui at leda at sér
meogi vætlatsmánum og sunnagjörnumi meum
af öllum skotanaflokum! Um hitt mi
deila vit hevur dildina heft fallskornings-
sigurði: Arnarsyni og Gábor Gundmunds-
son eiga bætur. Sunni byrjun at telja.
Mynd. Allt. 1886 f. s. 37-38.

at þær eigi bætur vit. Nd., þui at ein dill,
sem horin sé með heft fallskorningsum,
verð: aðal-vigvölur hinna sunnarleitu skot-
ana; þær verð: verð: þui ágreiningunum
þærjani, sunnhygdið minna, flókkadrátturum
estatur, og eigi bætur vit, at felta
horni fram: Nd. En að felta má hafa
frá agustadni blit, sem sé svo, at feta at
allar skotanir fái vith til at hafa grans,
geri sunnarleitunum og stíllingu meiri,
en draagi inn flókkadráttarbeikjumini. En meira
varðar, at sko. stjórnar. að ókærvalditi
á vötugjafa at vera líja Nd. en Ed. eitji
landsdöminum. Þær mi Ed. horin meiri
blota-kornung, það varði gefið hvert álit
dömenu var: hvert skifti; þær hlystu
at hafa álit meiri blotsins, þess sama blota,
sem hafa í kærvalditi, og þær með dragit
inn öruggi vætnan midurstöðin. Sko. frø.
er meiri frøggingi fyrir, at meiri blotsins
verð: ekki eins einvaldu. Sko. frø. til
á hugræði, sem fram er komið. Þarf 3/4
áber. til at felta verð: áfellisdömen
: landsdöminum, og mun minni blotsins
þei oft geta hindrat þeim að komið
: veg fyrir, at henni verð: ekki kveitum
opp meðan sko. gildum ástæðum. En minni
blotsins eru sagðar hlystu stjórnunni, enda
standa þær til tölvulega bætur at viki geogn-
vart henni en meiri blotsins, og en þau
viturkeint um allan heim, at minni blotsins
hafa til tölvulega meira megn vit stjórnun
en meiri blotsins. Áber. um landsdöminum
gert þau frøning ræstablaða arkilegt, at
Ed. verð: samars sett aftur heft fallskorn-
ingsum, þui at vit gertu komið i
dildina arkilegum „conservatisme“, sem
er frøggingi fyrir, at landsdöminum deim
svo miklegt fröfum vætlatiðus, sem

1) Þjóðl., Alft. 188 b A.d. 171-176.

með er at twygga með borningum.

Sogn þessum rökum er þat fyrst
fari, at þótt meiri sé með blutfalls-
borningum sé ekki sýnt, at þær
eiga betur við borningar til Ed. en
til Nd. Skei. stjórnun. megi bjósa
með þeim til Nd. meit því at bjósa
margr gur. : hvernig björðum. Þek-
ilegt sé, at Nd. sé svo skipt, at þær
geti komið fram allan eða sem flæsir
skotum á málumum, at þær sé framfar-
vinnarinn, en i Ed. hinum til eru og
væru, en hafi at held og tilbojan með
of flæsfernum framförum Nd. Blut-
fallsborningar, sem valdi því, at meiri
af alls-konar skotumum og allri sý-
lvdestrum sé borin, sé ekki bent vegni
til at bjósa aftur gur. sem eiga at
vera ætvar og :heldssamir og vera
notkunsskonar til sjónarmens. Á þa-
verkefni Ed. sé ekki landsdómumur,
heldur at veta malefum og feri ekki
heyrilegt at taka of mikil tillit til
hans. Niðag heyr sé at bora á twa-
földum borningum með einðum
blutfallsborningum til Ed. Fannig, at
at held sé : ið borningalögum Dana sé
twyggingarinn : þær fóður, at björðum
sé skift : flæða fannig, at ið blut-þer-
ir utan Hauptsamahöfu sé teknir af
þeim, sem hafi vitarta borningarrett,
en $\frac{4}{5}$ af þeim, sem vori tiltekinna efni-
tekrarinn. Getta mathi einnig innfara-
rin. Íða er sér a móti: feri, at þeir, sem
meiri efnir hafi, hafi meiri áhrif á bor-
ningum en fjöldum, né heldur, at
björðumurinn sé bundin við vissa björ-
num, en hafi viss efnir andleg eða lík-
amleg, vissa stöður eða aðhvarf fess-
háttar. Þess gessum heft: vori meiri
twyggingarinn, at þeir meiri grðar
borin til Ed., sem vit heldu og gætu

Aðrir helda feri fram, at allt fann
borningborningum til Ed. skei. fr.
sé óhagið verant, og eiga illa við aftur
landsbætum hin, vitáttu landrus.

2) Annlyktar Blafross l.c. d. 176-177.

stórhálgð er hvor. Þá er fellsbörningar sé
upphálit var hæg verðan og engi ekki
vild hev á landi. Skr. fyr. verði vitari þam
engaríður til Ed. en til Nd., þar at
mein fái borsingarétt til Ed., þó þeir
hafi flutt sig á síðasta ári og misri þennig
borsingarétt til Nd., þar sem hevit sé:
smábjörðumum. Þá eru munda fára á hinn
grannstaða, at borsingaréttarinn til Ed. veri
þrengrí en til hinnar deildarinnar. Þá sé og
tímum milli borsinga til Ed. og Nd. eru
sánumen, at hevit sé, at freðum af
þessum fyrri verði hevit eftir um land sva-
rinnar, at þeir, sem þau hafi fallit,
get: hevit sé fára til Nd., en miðög
ölkappi heft veri, ef ein fari get: ekki óf-
dolus en á það bent, at spangur sé en
mikli meinnar björðendafjölldi: björðum-
um til Nd., sem verði skr. till. M., en
tala alli: at vera eins góður og umt veri.

Skilumagi M. St. í ákv. um hin-
setustálgjórt: : björðum en miðumalt,
vega fess at meiri healdi borsingarétti:
sínu gamla björðum, þar til ainsfret-
veriun sé kominn: fari myja? Af öðrum
en viturbent, at meiri á borsinga-
rétti: til Ed. og Nd. verði vega hin-
setu-ákv., en þeim meiri hevit bent
af alklánum fersara borsingaréttar
þá er og á það bent, at fótt frestun-
um milli borsinga til Ed. og Nd. sé
stuttur, megi bæta ein fari meit greidin
þostgöngum alli.³

Fyr. fyrir eins um stjórnarsára⁴ og
borsingalög var hæðum rýgjanat stat-
festingar.

1887

þrætt fyrir synjun konungs
á fyr. 1886 fáttu Íslendingar fess
upp af nýju á þringinu 1887, og
lögðu þær Benedikt Stefansson, fær.
varður Þjórvilf, Þorlak Þorláksson, Páll
Briem og Sigurður Stefánsson: Nd.
fram fyr. til stjórnarsára um hin seintak

1) Magnus Stephensen Alft. 1886 B d.
375-379, 381-381 og 385-386, skr.
Grímur Thomsen l.c. d. 382-385.

2) Jón Guðason l.c. d. 379-381 og 382,
og fyrleifar Guðason l.c. d. 385.

3) Þor. S. l.c. d. 447-448.

4) Brich ritgjórun til landsh. 15. okt. 1886. m.
179.

1) Alpt. 1887 G. 123-129.

legur miðhafi Íslands. 'Háraarlað' er öllum höfuðatvistum en fyr. fætta samhjóta fyr. fyringsins 1886. Áður um áðugð var gjala og landsdómur er fyrir breytt til tillega, á spá heit, at fær sem skr. fyr. 1886 § 19 samþykktis N.d. var einungis hóvalist til reksturþingjaler fyrir brot á stjórn., þá færð mið skr. 319 síkt samþykkti N.d. brot: fyrir brot ráðgjafa á stjórn. og önnur brot, sem landsdómenum hafur dæmt fyrir fyrir. A hinum biðgjum er gild miðun kennileldin, sem var: fyr. 1886 § 49 til at bera ótra fyrir landsdómi með samþykkti ráðherra N.d. en ráðgjafa, skr. 349.

Skiptan Alþingis er láttin halda sér sin sama og skr. fyr. 1886. Sítt er fyrir áður.: § 20, at löjörtunabilið, 6 ár, megi stytta með venjulegum lögum, og skr. 323 má veita kennum kenningarátt og löjörugni til Alþingis með venjulegum lögum, fær sem síkt var 1886 einungis líkumt um kenningaráttina.

Brt. fyr., en fram komur skifta dekk miki. Fyr. var samþykkt vit 3. um. N.d. með 14 alkr. afgr. 7, en degat: uppi: § d.³

Í um. er bent á, at eyða sé: fyr., fær sem alveg vant: áður um kenningan til Ed. Þata kenningalög get: orðið til fers, at stjórn. verði ekki staðfest eða a.m.k. komist ekki strot til framkvæmd. Spá er fari og talið meðal stórvagi legra golla á fyr., at allir fyr.: Ed. Skuli vera löjölkjönnir, fari at fótt fari eitt mundi ekki seta að hinnigunum, fær vant: skr. fyr. alli trúggunar ótra, en ef telja skýldi 35 ára aldeinum, fyrir, hafi líkum þeim, en Ed.-menn eiga at hafa⁵ í aldi en, at c.t.v. mundi

2) Alpt. 1887 B. d. 654.

3) Alpt. 1887 A. d. 806.

Magnus Stephensen

4) Alpt. 1887 B. d. 498 og fyrari
Björnsson L. c. d. 530.5) Nál.: Ed., undirritat af J. Stevsteini. Heggilegva at fætta fyr. sva, at alli
Aurköt: Þelpragni og fyr. A. Skjaltakir. fyr. komist: velfadr. Réttartunngjör.
Alpt. 1887 G. o. 469-470.

at fæta kenningan fyrir hvert xma
þing. Met áður. i 3337 og 41 um Þegn-
margi þarf: Þorðarsverlaði fr. Landjárhús

á lyftunum fært sá, sé minni blautum
engjóf og mikil vald.

Af hér til meðhaldsnumma frv. er fari
heldit frum, at fæt sé ræv fjármí fær,
at vörtum á óker. um horningar til Ed;
sí galli á stjórar., at fætta sé einnátt
stær bostur, fær en með færra dælistaka
óker, verði heppa at take tillit til
auflöninga, og af stjórnin vilji dæki
stæfestu horningalögum, þa verði hin at
gefa út bráðaburingsdal. til færr at stjórar,
geti komit til framkvæmda?

2) Þor. S. Alft. l.c. d. 504-505.

3) Alft. 1887 B. d. 324.

4) Alft. 1887 A. d. 543.

5) Alft. 1887 B. d. 1209-1210.

6) Þor. ummeli f. 22. Alft. 1887 A. d. 485,490 frv.
536. Þóðr Þorsteins Alft. 1887 B. d. 1804

'3 Ed. bárin Benedictus Kristjánsen
og Þóðr Þorsteinsson frum frv. til hega
um lörest. á 15. gr. stjórar. um tölu
fær.: Þóðr og meiri deild Alþingis³.
þær. frv. 51 slámu ritja: Ed. 15 frv. en
: Nd. 21. Frv. var samþygt: Ed.
með óker. 6 fjarðaleiðirinn fær. segn
óker-5 horungbjörnum, sí sjótt;
horungbjörnum var færst: og hafði
fær dæki ókeratsrætt, og : Nd. var
fæt samþygt með 18 óker. segn 3⁵.

Hin veind orða fessa frv. var
sí, at við horungbjör 15. apríl 1887
var Hallgrímur Sveinsson dæki endur-
björnum. Á 5. vísu voru tvær hinna
fyrir horungbjörnum heldur dæki endur-
valdir, en annar, Þóðr Þorsteinson, var
ord:un hældvætur meður, en hinna,
Magnus Stephensen, ortum landa höfting
var fær til hlestat, at færim voru slept
1887, en skilt hit same fótti dæki
um Hallgrím Sveinsson, sem fá var
matur á líttasta skeit: og : miðlin á-
lit: Hender með fær óhitað um, at
H. S. hafi verið stjórar frv. fyrir 1885 og 1886 fylgjandi og fær með
skapet fær minni bluta, sem kom-
frum.

Skutningsmenn frv. rökrudgja fæt
einum með fær, at stjórnin geti vir-
hindrat óhugmáli fjarðarinnar: at geng
frum á fyrargánum. Spott allir 's landingar
verna bænum vorum samhlaðum inn-
hverfum með fær geti stjórnin hins dækt frum.

1) Þóð. Alpt. 1887 A.d. 460.

2) Þóð. I.c. d. 489, 495. 504, Ben. Skr. d. 501

3) Þóð. I.c. d. 485, 489-490. 536, Fálli Bríður
Alpt. 1887 B.d. 1204.

4) Ben. So. A. Alpt. 1887 B.d. 1131-1133, Skr. d.
1206-1208.

5) Sigrúnur Stefánsson I.c. d. 1203.

6) Þóð. Alpt. 1887 A.d. 535.

gang fess á finni með fari at teknar
sinnith fessa bænum með konungbjörn.¹
At vísu sé ekert heft á konungbjörnum
fum. en stjórnin opnuslist eftir ekortun-
um þeim, a. m. la.: höfutmálum, at þar
er hins velji fó, enda varð annat óheppi-
least? Þær vit batist, at stjórnin andur-
bjösi ekki fó fum., sem heft verit
henni mótsmálin: höfutmálum, og
sími fó, at konungbjörn sé notat
til flóðlesfylgjus.² Ni væt: fari og mikil
sír óheppilega skotum, at konungbjörn
fum. eigi at skoða sig sem fulltrúa stj.,
og þau af líðandi standa andvigar fótt
hárus fjoðdegjánum fum.: Guðrún
vel hertva málu fjoðvarinnar. Fessi skotum
sí miðinlega röng, og regin Benedikt
Sveinson um sjálfin eigi, at meðan henni
heft verit konungbjörnum fum., þó heft
henni alls ekki skoðat sig skyldum til
at fara aftur vilja stj.: heldur skoðat sig
sem fulltrúa fjoðvarinnar og talið sér
skýrt at halda fram skotum fjoðvarinnar
og fari, sem henni vorði fyrir bestu eins
og hins fjoðbjörnu fum. En hins
skotunnar heft orðið ofan á, og gengi þau
sem vanta fráður aðgreinum rátagfundi
og löggfundi fyrir, at konungbjörn
fum. eigi at vera, at stjórnin eru bandi-
mis og fjoðbjörnir á fjoðvarinnar, og
þau sem fessi vanta skotum sí svo
fört og rötagrön sí meðsýnlest, at
breyta l., enda sé miðin tenging
fyrir, at meðsýnmal landins gangi
fram: deildinni.³ Stjórnin geti fari atin
verit á móti fessu fyr., af hins tey-
sing alfa konungbjörnum fum.: impera-
tivit mundat, en fótt mun hinn ekki
vilja barnast vit, fótt annat virðist
af finnsgögnini.⁴ Stóra konungbjör-
num á finni sé aðgreint fjoðvarinni lík
stóðum forritarmannus alðinguðurra, sem
eigi megi sjálfir lejða sér forritá-
mann, og fari ólik afstöðu fjoðbjör-
num.⁵ Konungbjörn heft barnist á xena
fess með mórrum heft beth meðsýn-
©Borgarskjalasain Reykjavíkur

lest meðan fengit var: beraður at vegna
á þennan hafi at tryggja, at meðaldir
meinum komum um að feng. Fessi ástæða
sé min horfin, fjöldir bjössi upp og miðum
engu síður meðalda meini að feng en
stig og konungbjörnir verða síðar fjölbjörnir
ir og fjölbjörnir verða konungbjörnir!

1) fom Þl. l. c. d. 535-536., fakob Sæmunds. Hitt sé misskildningur, at konungbjörnir
var d. 538-539. Sígundur Stef Alft. 1887

þuggi þat, at „conservativ“ flólkur sé
til: Ed. Skíðan flólkur, sem sagni móti
óþöfnun konungbjörnum, sé gott at hefja
en fyrsta skilykt fyrir fari. at
konungbjörnir sé „conservativ“ sé, at
stjórnir sjálf sé þat. Það stjórn, sem
mi ritji sé at vise „conservativ“, en
síðar geti önnur komið, sem ekki sé

Len stjórnin bjössi síð sinna
flólkamerum.

þat. Talsverður munur verri að fessa.
Ef hinir konungbjörnir vann konur
eflanað, þá geti mið stjórn, sem teki til,
ekki breytt konungnum, þá geti „con-
servativ Element“ myndast hér og kon-
ungbjörnir fari. Vytu ólikt óliktari
stjórninni. Þaðum löndum sé þat
stjórnirnar á Grasum tímum, sem sett
hefji eftir málstofurnar sennan: heild
sinni? Tilgangurinn með trúskiptingu

2) fom Þl. Alft. 1887 A. d. 503-504, 535.
540-541.

Fingrars lefi: fess vegna ekki verit sé
at hefja „conservativ Element“: fingrars.
Eftir gildandi fyrirkomulagi sé augin
önnur frugaging fyrir fessum, en sín, at
Sfp. bjössi sjálfrekt með tilliti til fessa,
le fum. til setu: Ed. Hitt „conservative
Element“ munni fari at nökkrum lengi
verða mikra og hafan frugat, ef þetta
fari. Nái fram at ganga. Ekki sé þat
heldur rétt, at konungbjörnir fari sé
elki, en fjölbjörnir, enda fær: þat
ekki at fylgja elhinni at vera conserva-
tiv. Þat sé at vissi heft, at hinir th
konungbjörnir: landfingrinn: Danmörk
sí fari til at mynda: heldur flólk: fungs-
inn gepravant hinum fjölbjörnum. En fari
sé at eins lík að miði leb fjölbjörnum, eo
at fari rit: fari at eins bauggumnum,
at hinir fyrjalslegar fjölbjörnir fari sé
liklu flíni en hinir i heldur saman fjosóf-

björnu. Þetta horf ek öðru vísni við um 2d. hev, en varir sva, þa mundi mið-
ið brenna öðru vísni. Því at gott sé at
hefja í haldsmeum á hvernig sprungi. Þar
kenningin um í haldsglobnum breyttist,
en fyrst komi : ljós, at stjórnin veiki
hina bestu og næstu meum ír hor-
ungbjörnu setnum, ef þær sé ekki á
hennar miði : hvernig einn. Þær. Því
sé horungbjörnir einungis ekki til
til at vera talomeum stjórnarinnar.

Hornungbjörnir eru. Þau at vísu frekar
at hylgja stjórnars fjöldum tilianum en
stjórnarsvilijanum, en að þessi hafi oft
misbrukur orðið, enda hafi meum
þyrr hringi vort grun i, at stjórnin
veldi hina hornungbjörnu til at fram-
hylgja einum vilja. Sí fyrst og fagji
legro þyrr stjórnina at geta hindrat
framkomu miða segnum sprungit, held-
ur en at fyrsta at dýra þeim stat-
festingar. En sprungið sé : rann réttir
þjóðingarlaust, ef stjórnin æti vannat
máluum framborgingi : feri. Höggjafarum
sé sett saman í tvíum spáthum, stjórnar-
vilja og fjöldum vilja, en til fers þeim æti:
bæti notið réttar síns, vort: hæði at
eiga sjánum best að at geta komið fram
stjórnarsvilijanum æti: komið fram segnum
sugjumarsvaldi, og sé feri alls ekki
prungið að hleut stjórnarinnar með fersum
feri, og eum-frumur segnum umhöds-
mámu stjórnarinnar að sprungi. Dæilda-
skipum sé feri óteins rétt, at fjöldum
verði: spæki valdum miðum að sprungi-
num, sva sem æti: orðið skor. niver-

3) fín. II. l.c. d. 460, 485, 498. Þær. Skr. d. audi skipum 2d. ⁴⁸⁶⁻ Eins og vi standi
491-492. Páll Ásheim Alft. 1887 B. d. 1104. sé óslit miða, komið undir feri, hvernig
talið til um kenningar forseta: 2d. "A hinum böggum hafi hornungbjörnir
ekkerum hæfum frá stjórninni til fers
at sprungið æti: samit við feri sem full-
trúa kommas aða stjórnarinnar, og
sé feri alls-ekki komið : veg fyrir
síðlaða sugjumir, þótt feri hafi vort
á inslætum miða að sprungi⁵. Þe og

4) fín. II. Alft. 1887 A. d. 460 skr. Þær. Skr.
Alft. 1887 B. d. 1149.

5) fín. II. Alft. 1887 A. d. 497. 534-535.

1) Sig. St. Alpt. 1887 B. d. 1701.

2) Sigrunar Árnason, Alpt. 1887 A. d. 533.

3) Þess. Sv. Alpt. 1887 B. d. 1701.

4) Þess. Þv. Alpt. 1887 A. d. 460-461, svr.
þjón. Þl. d. 486.

5) Þess. Þv. Alpt. 1887 B. d. 1199.

6) Jakob Guðn. Alpt. 1887 A. d. 486-487, 539-540, 541, svr.
Þess. Þv. Alpt. 1887 B. d. 1200, Sig. St. d. 1703, vitni: , at stjórnarfr. fringsins undan-
farið hafi fr. : Ed. átt at vera 11, fr. at aldir þessir meiri hafi átt at vera

7) Jakob. Guðn. Alpt. 1887 A. d. 486.

alveg megi at hafa landshöfðingja sinn sær
fulltrúin stjórnarinnar á fríngi og augin fórest
á bæ til miðbætar heint at að óheint. Hefur seo
ré, ré einnig óætlilegt, at landið borgi fríngi
setur fersora konungbjörnum! Með verandi
skipulegjum verði samvinnan : Ed. óætlengi
og meiri að: fríastast til manna veitir?
Fjá sé helber alls-deki ærlilegt, at Ed.
sé sær skiput, at fyrirfram verði sér,
hver inslit frjótmál fái fr. Fjátt himi
verð: fjölmennari særri konungbjörnum
halda ákvírum eftir fr., sem frim beri
at tiltölu og andlegum og politískum
þrosles þeirra særri. Hitt innra að eigi
at vísta inslendum en deki fyrirfram á hevetnum
athverfajöldi? Sam ~~átt~~ ein höfuðástæða
þegir fr. en það berist fram, at starfs-
bröktugr ~~átt~~ of ósjálf skift milli deild-
anna, fjátt þeir ~~átt~~ vísu þau: at vera
moldarni meiri: ~~átt~~ en : ~~átt~~. vegna meira
starfs N.d. vit frjólmögum, fjá sé þeir fja
of líklin: Ed. Utan fríngs hafi heyst, at
eina gildi fjátt Ed. sé þeir skiput og
best sé at hýra ekki af betri fríngmann-
flokknum: hana, fr. at fr. að: N.d. hafi
hana í varanum, en þetta verð: at telja
fjánni öllum sannum og fr., sem vera eingi!
Ekki virðast fja allir aldir með haldsmann
fr. haldest á fersa ástæðu, fr. at bain-
linis en seigt, at það sé ekki: sjálfa sér
tölvublutfallit milli deilda, sem sé ó-
heppilegt, helber hletfallit: uman Ed.⁵
Með fersum fr. sé bætt in einum megin-
galla sjálfsandi stjórn., og meindi fr. ⁶
stjórn. brenting sínur verða óumflýjanles
maðrars, ef fr. verði samþykkt, og attu
þess vegna fr., sem vilji koma: veg
þegir stjórn. brent. mi at vera meit fr.
6) Jakob Guðn. Alpt. 1887 A. d. 486-487, 539-540, 541, svr.
Þess. Þv. Alpt. 1887 B. d. 1200, Sig. St. d. 1703, vitni: , at stjórnarfr. fringsins undan-
farið hafi fr. : Ed. átt at vera 11, fr. at aldir þessir meiri hafi átt at vera
frjótbjörnum? það sé at vísu rétt, at sun-
bænd sé á milli stjórn. 5314 og 15, en
engu at sínur megi breesta 515 sinni, en
at landshöfðingi hafi yfir fr. þegir hórd

1) fom 'lh. l.c.d. 485-486.

2) fom 'lh. l.c.d. 542 og Ben. Gr. d. 543.

3) fom 'lh. l.c.d. 490.

4) Steguris Stephanus l.c.d. 187 og Alft. Myfro.⁴
B. d. 1208-1209

stjórnarinnar, at frw. verði að gengilegna. Ef
því verði einnig breytt, munu verða horun
fram borth. : þá átt.' Þíth sé fjárra sánn,
at gettu frw. sé hornt frum til at
sveita hins konungbjörnum fum; svo
og, at frw. verði til þess, at Ed. leidi:
verorum a Nd. 'Getta varir þei ó eins vell,
at Ed. heldi: imperatiot meindat frá Nd.,
en fyrrin þei fremf: ekki at gera vist, fætt
q fum. : Ed. sé horun af Sp., f.c. ekki
af Nd. En ef svo varir, at fum. hlystu at
vera i vora björsunda sínum, þá varir hollens
og réttars, at þeir vulan: vera fjöldar-
innar en stjórnarinnar etta konungs.³

Andstættingar frw. telja þat
gerðarslega rauðt, at : Ed. sé tvær flokk-
ar, annar fjöldbjörnum en hinn konung-
björnum. Allir allar. sé fulltrúar lands og
fjöldar og hefð allir hinum sömu skyldun
sem fum. til at vinna fóstungröður
sínum allt þat gagn, sem þeir sé megn-
ugir, og til þess hefð hinur konung-
björnum jafn-gott rit og vilja og hinur
fjöldbjörnum. Þat sé óhengis ekki almet,
at hinur konungbjörnum greid: allir
atkvæð: sínum, enda leggi stjórnir
dekvært heft a atkvæð: þeimra, sem hinur
björs. Misskildningur sé þei at skoth
fjöldbjörna fum. og konungbjörna sem
tvo flokkar, og sé rauðt at styrkja
sínum misskildning meit þei at vísu-
beina réttarset: hans, en þat geri þetta
þjöldbjörnum fum. og konungbjörnum sem
tvo flokkar, og sé rauðt at styrkja
sínum misskildning meit þei at vísu-
beina réttarset: hans, en þat geri þetta
stjórnarinnar, at frw. verði a milli stjórnar
arviliya og fjoðriliya, þei at: rauð og
venn sé þeir einn vilji. Munurinn í
frankkornu þeimra byggist ó eins a
þróðleiksmum, skotanum og águm-
migi um þat. Hvað fjöld:inni verði til
frumfara og heilh, en allir vilji:
þeir salft heilh og frumfari fjöldar-
innar; og segir sá, en þeim heldur
frum, Annbjörk Ólafsson, at sem
konungbjörnum fum. Leggi henni alveg
eins skotun sínum og henni hefð: gert
sem fjöldbjörnum, og fum. henni engan
munar í nái. Borgarskjaldbundin Reykjavíkur

1) Arnþjófur Þórðurss. Alpt. 1887 A. d. 492-493, 499-501.

Lætt sé vengt, at à löggjafarþinginu
þarf; at vera einþómin fyrðibjörnum eða
fyrðiviljum at ræða öllur. Þid fóru götu-
vall à Ísländi og höfðum gjastjörn meit-
aldamara sigrir, at detta sé deki vett.
x Aðalbj. Þl. l.c. d. 533-534

2) Arnþj. Þl. l.c. d. 493-494 sbr. d. 500.

3) Skáars E. Sværubjörnsson l.c. d. 540.

Íð. En af greina ligi a milli atgjörvar-
víja og fyrðivilja, þá sé betra at atgjör-
varvíjunni komist at à fyrði heldur en
eftir fyrði, þat hef; : fyr með sér meini
sanninum a fyrði og at flári meðsyn-
leg lög mái stæfertingar! Læt öðrum
börnum se alpi deildin settar sannar eftir
strangari reglum en Ed. hev, ja hvell sen-
ast: Bandaríkjum og landþingið;
Danmörku; fórusíðs tveggjir se um vœð,
at þær se í haldssamni en Ed. hev og
se þeir engin konungbjörnum: öðru og
tiltölulega færri i hinn en hev. Hleppi-
legt se, at: Ed. komi fram hinn gatni, hald
semir gafnul hinn aður haldssamni vilji,
þær sem: Ed. komi; ljós hinn frumgjö-
gjumi og enda á standum hinn frumhreyfni
vilji. Ekki megi svíma: einþómer; Það erst-
um óbreytingarnar. Ekki megi einheit verá at
hinnigla meit löggjófinum; og mikil framsöken
hef; til at meiri viti ekki lengur, hev
lög se: hundur. Til agnar Ed. se sá at
holda conservative element: : fyrðingar,
og: Ed. engi at nílja stífling, festa og
fríður. Ef ábyrgst se, at þessir 3, sem
vara engi vit: Ed., verði komur seo, at
þessi tilgagnaði vært, þá se fr. at-
agnast heft. En seo manni deki verða,
heldur manni Ed. bjóra frumgjarna
velur, sem fylgi hennar mali fram:
Ed. Met þessu verdi þei tilgagnar Ed.
engi laegar. Hétt se, at láta skiptum hennar
verra óbreytha meðan atgjörvarfugur komur-
legið se óbreygt. Það se einnig þein
konungbjörnum, sem eitji a fyrði til at
gera valdars manar að haldast eða hentu, og
til at tryggja at gafnun eitji a fyrði notkin
verulega meitunum sínar. Þetta sé til hófa
og konungbjörnum fyr. hef; at götan hætt
at heims málum Alþingis: gott og happur
salt horf, og þat se einnig eitt mál.
sem fyr hef; e.t.v. deki verit hinnur
fyrðibjörnu ræntalei: . Tala konungbjör-
num se þessverga sít af hér: blitfalli
vit tölu fyr. upphöfut, fr. var siðingar
heft, at ljólega atti; hundum deildum en

1) Þórirnir Höðvarsson Alft. 1887 B. 1705-186.

nið eigi að gera ókeypt blutfall milli deildar annar. Afleiðingin af frø- frærin verði sín, at Nl. velji þá til Ed., sem hinum viti, at verði sín fylgispakir, og sé Ed. frær með fullkomlega konin: varð Nl. til hér sé þó reglan vitast hvar um heim, þar sem tveir hæfð-ðóðir, at borist sé til hvarrver um sig eftir misunumandi skilyktum. Skr. tilhengi frø- sé ekilægast að hæfa aðeins eina deild i fræginum? Landshöldningi miðmálin feri standaragi, at stjórnun hafi við ait- asta konungbjör borist með tilliti til stjórn. málins, heim hafi borist eftir alm. hæfð-krönum, en ekki eftir skodunum: ^{verð} öðrum málum? Það er þat og líst vænt, at ekki sé megar vinnumáli!

Ed. í Ed.-sé le konungbjörnum, sem gera megi ráð fyrir, at ekki sé mentadur meum, ráðsettir og vegudir og kennningar við á landnum og málspurnum landsins; auk þess velji Nl. upp: Ed. oftast voru ráðsettir og veguda þær. En: Nl. sitji oftast örvarin þær, sem aldrei hafi fyr verið á frægi og sé þó ekilægt, að þær hafi: at málir á ^{einum} óstaka þær. og þær verði brekta vant, en fætta frø- at líst frátt fyrir fætta ^{tíð þess} at frá þeim vernti telnum 3 þær. En þeir megi samanlega megar missa. Þær voru að fjölda þær: hæfðum deildum, en af því hæfð: et kostnader, enda óþarft: Ed. og hæfð- rannar aldrei konum brekta um ekort á vinnumáli þær fyr en sín.⁴

Blutfallum milli deildanna hafi heldein ekki verið breygt: stjórnfr. fyrir fræga. Það standi áhr. 515: fr. sýnilegir samþundi við áhr. 514 og meðan 514 sé ekki breygt, vind: ekki óstata til að breyta 515. Tákn lands- höfðingi ekki um að spá meiri götu fyrir frø-, og meiri þat sýnilega ekki nái staðfesting konungs, og frí meiri þat ekki breysta, fótt frø-. verði fáekat eða fjölgast. Frí að breytt vegja sé ástæðlaust.⁵ Frí er loka heldið fram að fætta frø- sé miðast with aitt einasta

2) Þóri A. Skjálfarin Alft. 1887 A. 487-488.

3) M. St. L.C. d. 490-491, 499.

4) E. Th. Þórssen L.C. d. 502-503.

5) M. St. L.C. d. 484. Alft. 1887 B. d. 1198
ðær. A. d. 491.

- 1) Fr. Z. Subj. A. 887 A. d. 540
- 2) Þjólfur Þorstein, l.c. d. 540
3. Þjólfur Þorstein l.c.d. 540.

mál stjórn. breytingarum og teker þá umar, at
hitti se og tilgangurinn er óvæða at heimur
kommugjörunn fyrir. Þa er þat og teknit myg
óskint upp, at skipuleg Ed. gefi tildegi til
mannaveita.

Før. Þingflokkur var segjað at at-
festingar komu megs, Þær. brief vart gjeipars
fyrir Ísland til lands höfðingja. m. 44
degs. 18. febr. 1888. Þa brefi var skreytt
þriði fari, at með bæti 21. nov. 1887
hefð lands höfðingi legt að með: stat-
festing fyrir. En rekt, at lands höfðingi
búggji till. einu að fari, at heppit se at
breyta megi tölu fyrir.: Þed. skr. 515
sínum jáfrumaut se brennt um tölu fyrir.
skr. 514. Þa hafi tölu fyrir.: Þed. verit
hækkat óbreytt.: Stjórnun. Þingflokkur
1885 og 1886. Þa þau og viðurkent, at
tílegunum fyr. hefð verit se einn at
trúggja frjótt björnum um fyrir. minni blæta
i Ed. segurant heimur kommugjörunn.
En megin ástæða se til torkvaggi þeim,
sem: þessi hafi sér segurant heimur
kommugjörunn fyrir. Þa se einig vænt
af stjórnunni at staðfesta þau næstkomu-
ring, sem forvirgismenn stjórn. brennt. breki-
tir, at kommugjörunn fyrir. i Alþingi myndi
flokki, sem hafi það fyrir mark og mit
at bæta allt af vera: minni blæta, seo at
hann að: ekki að gett kjón. Það Raðgjafum
segist með öllu aðra fallist að fætta ólik
lands höfðingja. Þau sem fessi skilningun
i allri stöðu heimur kommugjörunn fyrir,
og fætt: þeim, sem fær skr. stjórn. hafi
i störfum Þingflokkur, se hein einu saman-
lega orsök til haga brennt. Þeim, sem
hér se farit fram a. Þa hafi stjórnunni
ekki frott takendri: mál at sam-
þykla ólikum skilning. Kommangur
hafi fari skr. till. vart gjeipa segjað
fyrir. staðfestingar 18. febr. 1888.

1888 - 1889 - 1890.

þin gullfunder van haldinn 25.
águst - nóvember 1888, at allegra um stjórn.
málið. Van þær samþugt at holda
stjórnarhús fyrir þinga ólykum, framvis
at landið fái alinn leður stjórn met
fullri óleygst fyrir Alþingi. Í dæltill
en framvis ekki löggjörðstöðvaráðar
sérstaklega vikit at skipptu Alþingis
ne deildar skiftunum. En i annari tilli,
van Skuli Thoroddsen var fram og
samþugt van man i einu tilgangi, van
skorði á Alþingi at brenta stjórn. Þá
fái aðt at teknar verði upp bætig
lejordanni, svað at: Þó. sitj: framvegis
14 fyrir og: Nd. 18 fyrir!

A Alþingi 1889 báren Sigurður
Stefánsson, Guðrún Þórssen fyrir N.-þ.,
Einar Þorsteinsson, Þórhilfur Þorsteinsson og Guðrún
Hjörðulf fram: Nd. fyr. til stjórn.
Um hin sérstaklega málefni Íslands?

Að meginstórum van fyr. hiti sama
og fyr. Nd. 1887. Framvis van land-
stjóra met ráðgjöldum sín vit hildi
holdid og áker. um óleygst ferrið hin
sömu. En auk þessarar innleður stjórn
an, fái skýldi ske. 23 komningar teka
sín ráðgjöld fyrir Ísland og vitéja
komum ír völum. Ráðgjöld fessi
skýldi vera óleygst á áhugumum þeim
er henn undirritar met komum, og
Alþingi fyrir sitt besti: boma fram ó-
leygst á hennan komum eftir þeim
meðum, en nákvæmar verði skipat
fyrir um met lögum.

Skipptu Alþingis og deildarskift-
ing skýldi ske. II. og III. kæfla vera
hin sama og ske. fyr. 1887. Eftir-
tobravert er, at ske. 913 skýldi
fari at við haldast óbreytt, at land-
stjóri aðt: vofit aðra sít hæðan deildi
in Alþingis, en batt er vit áker. um
at landstjóri aðt: eigi vofit „Alþingi“
an þess samþugðis, eftir at henn
hefji stefpt fyrir saman sít fari se saman
komist ske. 524 fyrir en fari hefji saman

1) Þær. fyrstöllur 1888. 14. aðg. Þ. 158-
159.

2) Allpt. 1889 6. Þ. 179-186.

verið 10 viku.

N. ein, en skipt var : málit : Nd.,
f.p.e. þær 2: vikan Bríður, Sigrúnur Stefánusson
fáll Bríðum. Þar gáinaron fær. N.-f., fóru.
Hjörvillf. fórdílur gáinaron og hér gáinaron fær.
N.-M., vills láta fær. heldust óbreytt að afni
tik, að þær er smært: fyrirkomulagist á hinn
áttu stjórn landrins, en um skiptun Al-
þar m. fram rökkvar borth. Sker. tikk. m.
skal Alþingi skipt 36 mánumunum; i fyrsta
skifti, sem Alþingi kemur saman sker. öðru
ferrari, taka efti: þær 31 fjoðbjörnir
allar. og 4 fær., en landstjóri hevður til
þingsetu. Alþingi skiftist: tven dildir. 3
Ed. sitja 11 fær. en 24: Nd. Tólu fær. og
tólu fær.: dildunum má breyta með l. fær
þær, en landstjóri hevður til þingsetu, eiga
allir efti: Ed., en hinn fær.: Ed. Björða
mann fjoðbjörnur fær. ír sínnum flókki
með óbundnum horningum, 310. fær.:
Ed. eiga efti: dildunum. fengast til þær
en rjóttugir að aldri. Vart: rökktum efti
laus: Ed., leigð Nd. með óbundnum hor-
ningum mann ír sínnum flókki: hitt lausa
efti. Horning fær.: Nd. gildir vinslulega
fyrir þára tímabil. Stytta má tímabil þetta
með l. Deyti rökktum fær.: Nd. efti hafi
þrá, meðan í lejortíma Nd. standur, skal
björða mann til þingsetu fyrir fær tímabili.
sem eftir er af björktímanum. Í
sem var með spæta lörestir m. 313 ses,
at Nd. ein verður röfir, og þarf sem
þykkis kennan til að ríða hennu að
en lítiun er frestur sá, sem um vötum
: upphaflega fær. Þa skal og rjóttu
Nd. eina með stjórn. lörest., 371. A.
lörestir um horningarett heldust óbreytt
en gilda mið vitamlega límaðis um
fær. horna til Nd. En björktímaskip-
pum til Ed. en löresti ses að: stað
fær, at Þor. upphaflega fær. færft: 35
ára aldars, þar með sker. tikk. m. engan
björð: aðh. efti: Ed., með henni hafi
setið að tvínum meðulegum Alþingum,
323. fær: 339 að fóður að hafa fær, at
spætaðum löggja en hornt lörest um
en tök eyð. © Ólafur Jónasson Regjafund

hvert sem meðan en horum til
Ed. - wa Nd. fær missin kann feng-

1) Alpt. 1889 G > 1. hble.

2) Alpt. 1889 B d. 454.

3) R.C. d. 557-558.

4) Alpt. 1889 G > 447-449.

meðan ek heim nárris björnagrei.
 Þá voru þær og fringmennar. Állar pers-
 ar beth. voru samþyfðar. Þórv. var afgritt
 til Ed. með 1q á þær. eigin h.

Heiri blaut = m. : Ed., g.c. þeim fóin
 A. Skjálftaði, E. Th. Guðrúnar, F. S. Stefánsson og
 fóin Ólafsson, bæðir frum róttakar beth.
 við frv. ^{tala um tildumum: stóði os} 11. Skei. þeim óskarla jákvæðum um
 framburund hins æsta valds breytast nökk-
 ut, og enst í "járt" koma : stat "landstjóri"
 fessar beth. Þarf ekki að rekja hér. Þins-
 vegar sér fyrir meðanum um ábyrgð við-
 gjalp jarlens breyht að fá leit, að henni
 skal nið koma frum fyrir landsáfir-
 velli, og landsdómumum fær með fála
 miðum, sér. 25 q, 19, 48, 49. Skei. Al-
 þingis að aðgerðsverðast. Þóttir sem áður
 skulu fái eiga þær sat: 36 manum, i fyrri
 skifti, sem Alþingi kemur saman eftir
 stjórn. Persónu taka þær sat: 14 fjöt-
 björnum fum. og 1h fum., í komunum
 bæðum til fyrzetur. Alþingi skiftist:
 tvær deildir. Í Ed. sitja þeim 1h fum., sem
 komunum bæðum til fyrzetur, 3 í
 fjörðunum hvernigum. Eigi skal meira en
 þritjumugur þeirra vera en battismennum
 i þeim embetum, sem hringast til þeirra
 legið undir komunaveitir, annar þrit-
 umugur með vera aðrir embetissmenn eða
 embattislærir, og hinn þritji fritjungur
 en skulu vera embattislærir með. Í
 Nd. sitja hérir fjöt björnum fum. Tólu
 alþur. og tólu fum.; deildumum með beth
 með l. 320. Alþur.: Ed. eiga sat: : deilt
 inni af hringast ða þeir til fum. leggur
 miðum fringmennar. Þent: neblant sat:
 laust: Ed. bæðum jarlens manna til
 fyrzetur; hit aðra sat. Á þær. um björn-
 tilmáli Nd. heilt óbreytt frá frv. Nd.
 seo og áker. um fringraf. Þessin gevitt
 arstíkjurð: til Nd. haldast óbreytt, seo
 og björnagreisstíkjurð: fengst. Frá mega
 landsáfirðimálarar ekki eiga setur á
 fyrzi, hvarði: Ed. me Nd. Þat jafnarmi
 en björnagrin sé eins til Nd. Þjörngrei
 til Ed. en auk þessara skilyrða hundur

(frá frv. Nd.)

við 35 ára aldur og bresstu: þeim fjarðangi, sem finn. er kvarður fyrir. § 13. - person both. var samþygtur við 2. um. Ed., með finni miðst verðin verðtekningum, at 320 um fjöldi finn. komming finna og skifting: deildir, var feld; heild. faltarðar voru ófærðar til hvernar 10. kvarða fjarða en fóll til hvaran síði fyr. skr. breiði n. var síðan risat til 3. um. með finni glomgær, sem i fari kom við, at finni gr. var in fin feld!

U:ð 3. um. i Ed. báru finn A. tilfældar lím og E. Th. Þórhólfsson til. um nýja 20. gr. Skarðssí óbreyta uppt. eftir eins og meiri hleði: n. vildi hafa henni við 2. um. Ed. spesi til var feld með 7. aldr. gegn 4. 3. - F. S. Stefansson, finn Ælabroni, Skuli Þorvaldsson og Gíebot Guðmundsson hérre hinn vegar fráum til. um nýja skiptan finngáins. Skr. henni skiftist Alþingi eftir sem ótan: 1 deildir, og ein 12: Ed. en 24: Nd. Þá má og breyta tölu alþrun. og tölu finn.: deildunum með l. finn.; Nd. ein allir fjarðabjörvin. Í Ed. sitja 4 finn. er konungur lövður til finngretta, og 8 finn. komur af austrvaldunum, og sé hér finna bresstur: finn atri. sem henn er in konum. Austrvald ræður um hér 1. vesturantsins 2 og norður- og austurantsins 4, éða ef finn atri. verður skift: tvo ört, þá hér 2 austrvald hérre austurantsins 1. Í fyrsta sinn, er Alþingi hennur saman eftir fessari stjórn., lövður konungur þó til bænum, en austrvald vesturantsins 1 og austrvald norður- og austur-antsins 3, éða austurvald norðurantsins 2 og austurantsins 1. Þá er fyrst verður atri. seti einhvers konungsbjörvin finn., hér 2 austrvald vesturantsins manni i seti, en hér næsta sinn austrvald norður- og austurantsins, éða ef þau verða atri. skilin, austrvald austurantsins. Þjórgosí til Ed. skat bundit við 35 ára aldur. § 20. Áður. um hennig finn, ef læst verð: seti: Ed. er breytt á þá

1) Alft. 1889 A. d. 654-656.

1) Alft. 1889 6 >. 527-528.

3) Alft. 1889 A >. 766.

leit, at ef sati konungsbjörnus fær.
ventur laest, þá breður jardum
mánn til líning setu: hitt aðra sati,
þar, þá bráðab. ákv.: 320, vent: sati
fjöldbjörnus fær.: Ed. aðr, breður
þat aðrsvæði, en henn heldi: konið, mánn
til líning setu: hitt aðra sati: 321.

Þá var orðabrest., þaumit at heint
sé teknit færur. at konungaveðrarsíði
grind: 322 sige við Nd., og björn-
agnasíði grind til Ed. (alder og hin-
seta: fjöltuna) feld viður in 323,
þar sem þær eru teknir upp: 320.

- 5:5 persar borth. var sva galab
Gutmundsson færur at var borth. Þær
þeim skál: 320 segt, at líni 4
konungsbjörnu: Ed. sé breddur af
jardum: ubr. borth: konungs; og inn
: ákv. um hvernig Ed. skuli verða
skipti fyrst eftir at stjórn. taki
gildi, á at bata, at þær sitj: f
ær. konur af aðrsvæði meður-
mánnus, en þat er bessum hægt gá-
legi. at þat ákv. helur fallit in
upphaflegu til: - persar borth. f. s.
Stefanssonar og félæga voru sam-
þyktar met borth. gal. Gutur. F. vor.
svo breyttar vísut til Nd. aftur með
7 ákv. gegn 4?

þegar fær. kom til Nd. klóf-
ad: .. sin, en þær vor: málunum. Sig-
urður Stefansson vor einum: minni
blæta. Bar henn færur borth. um:
at fella heint til vitnumir: stöðul. og
fær ákv. um færur heint hinn aðsta-
valds og ábreygt á fær: svipat horf
og verit heldi: fær., en þat var best
þær fengið. Þaumit skuldi take
upp nínstakar landsdóm at meijr
og voru ákv. um henn óbreyst frá
fær. sem vor: upphaflega fær, at fær
undentlens, at er 348 skuldi ákv. um
at ef björkinn endan meðan á mál stak
ur: landsdomi, heldi þa Ed. með seti
sinn: lönninum, og leitir þa breytning
of breytni skulpan Ed. Þa var 3. St.

1) Alpt. 1889 6. 5. 28.

2) 8.c. 543.

3) Alpt. 1889 A.d. 766-767

og fram brot. Þær skiptar Alþingis.
Tala fyr., 36, og tala fyr.: deildum, 17
og 14, skylde fór eum vora óbreytt, sér og
at öllum persum tóluu með: breyta
með h. Allir fyr.: N.d. skylde vera fyrst
björnir. Í Ed. skylde jövlinum breytja 4
fyr. (i umbod: kommag), en austr-vættin
kjösa 3 fyr. Austur-vesturantins
skylde kjösa h, vesturantins h, norður og
austur-antins 4, eto af því auk: goti
skift: tvö ört, þá austr-vætt hvers austr-
ins h. 3 10. Þi 3 11 skylde falle áker. um
bráðabringðaskiptan Ed. Áker. um kjör-
gríðisskiftunum dældur verða hin
sömu fyrir Ed- og N.d. at öllu öðru
en 35 ára aldrars skylde krefjast til
Ed. Brust-skiftunum: fjörðunum fellur
fannig níður sva og áker. um lands-
gjindomara og vatnajafa. 3 23. Áðru
brot-skifta ekki miki. — Engar
persar brot. Komur til at beresta,
því at fyr. kom aldrar til einnar
menn.: N.d. og varð fannig ótrætt.

Í fyr. Ed. er aðr vætt fyrir, at
Ed. verði at miðlin lengi borin af austr-
vættunum. Þá aðr vætt fyrir, at till.
miði við þá skiptan austr-vættanna, sem
ákvættin var með fyr. til h. um brest.
nokkrar á talsp. 4. maí 1891 um austrar-
stjórn á Íslandi off., en fyr. fætta
samþykkt: fyrirgjöt 1889. Í fyr. persar
er aðr vætt fyrir at stofnun verði: næ-
stalst austur-ant með austr-vætt; og skal
þó sá hinn sinn vera antmanur:
austurantins og norðurant, 31.
Austr-vættin fjolegur eru sva skipt, at
: hvernig þeirra er, auk antmannsre-
farsins, ~~og~~ 1 fulltrúi í hvernig systu-
fjöldi: austins, nema Vestmannayjum
og jafnumeyjum varafulltrúin. Fulltrúi
persa skal systur. Kjösa; skal hvernig
fulltrúi og varafulltrúi borin til
bárr. Þegar hin fyrstr 3 ër einn hitin
engar í austr-vætt: eftir blit best:
hvernig hinn borin fulltrúi, eto af
tala þeirra © stenduskjálastórun. Það meiri kluti

1) Aftpt. 1889 6 s. 518-570.

2) l.c. 3. 529-530.

í samband við að ógægji varða fultumum, og
skal þá bjósa átrú i statum. Át 3 árum
hinnum gengi inn hinum, sem eftir eru, osfro.
annar blit: amsræðsins fritjóf hevst í,
§ 2. Til þess at fullmatanálystum verði
gerð á amsræðsfundi utheimtist, at $\frac{1}{3}$ amsræðs-
manna eru farseta sér í fundi, § 3.
En sker. t. h. 4. mei 1871 3944 og 45
átrú: hvernig amsræð: set: amsræðum
sem farset: og h björnum með. Fessa
með skýldi bjósa fyrir bár, þannig at
annar fær um fari frá fritjóf hevst ár.
Allar síslumur: landirur skýldur bjósa
með fessa, en björungar til amsræðs
vera bundið sömu tilgreinum og björungar
til Alþingis, þó þannig at til þess utheimt
ist fast at setur: um takmarka þess
amsræð, sem: blit á.

Umsetur um skýldur deildumna
máðar alþingilegar, einum i Ed. Rökfarsla
fyrir fr. eins og Nd. samfugl: þat
er á þá leit, at eru þei Ed. sé löft,
þá tilgjöt: þat at vera hlutverk hennar
at halda: vit Nd. og spenna vit, at
heratskeiðleg fr. mái fram at gengi, og
sunforsun se hinn hending til at skifta
störfum, þei at: Ed. kanni gýs lagfri.
frum, sé veld fer og fái þannig oft gátu
undirbunar, og sé þat tilbortum líthir
fyrir Nd. En in þui Ed. eigi at myndi
ihaldsflotkinna á þingi, þá þarf at athuga,
hvernig leppilegast manni at skipta hana til
at fer að: myndast: ihaldsvold. Þeir sé engi
inn verulegur manna at státhum og aðst,
og þui ekki heyst at fer að þui, sér sem
oft sé fari: utlæendum. Tvar aðferðir hafi
komist til greina: m. Nd. Fyrst og fremst
hevst eigi varni gerilegt at fela síslumur á
hendur at bjósa með: Ed., á líkum hatt
og þingi: sunnivíkjum bandaribjarns
bjósi með: semat alribjarns. Fessi
at ferð hafi: þa ekki virð leppileg og umni
hinn verla verða hagkvæm hér, þei at
hafi sé vit, at þa mundi verða teknit
tillit til ©Sognaskráður frá Reykjavík

systemi, sem ekki eru fer heima. Þá
hef: ekki verið annat innset: eftir en at
hinda komminguna við aldir og, at fer. hef:
set: : Ed. um hengun tíma etta afþengt. Hef:
fessen minni rekstur: hef: fáist, feri at al-
tíðast sé, at gamliu meiri felli sig síðar
við gúson meijunum og miðbreytni er
þári, sem megin sé. Ekki hef: sambt þótt
tíktakilegt, at fer. setur afþengt: Ed.
feri at fer sem fer. i deildum sé ein-
umis 17. dagi eingi, at a.l.v. meiri blut-
inn sé hóaldur í meiri, heldur vart:
þeir flesir at vera meiri meit fullum
vinnuveit: , og fermeigu hef: verið sett
þó ára aldurstakmarkat. Þeggilagast hef:
verið kallt, at fulltrúan fjaðarinnar:
Nd. ljósi til Ed., en at feri er fyrstu
bosmíngunnar meinti, hef: fótt óvælt-
legt, at Nd. leysi alla fer., einum vegar
landsdómurus, og sé feri leyst til, at land-
stjóri ljósi: upphef: 4 fer. til Ed. Hef:
feri sé boin: veg fyrir, at Nd. get:
heft áhrif á landsdómurus, ef til feris
boini at dómur fyrft: : polit:skum mið-
um; feri at að satt sé, at fer sem lands-
dómur sé skiptum dómendum hins etta
dómes innenlands og fer. Ed., þá gatn
eigi flesir en: hæta legi 3 meiri, losrin
af Nd. átt seti: boinum: polit:skum mið-
um að feri fessen fyrir boinlegi. Þegar
boin var: at vytja boinum 5 af ferim,
eins og hvern bæti: hef: heimild til.
En fer sem Ed.-mann sé alveg ó-
hátt in Nd., að feri at hin fyrsta boin-
ing sé um gott agengi, þá verð: eigi
sett, at feri get: seinni hafi rekst
verkeum á Ed. Hverja skotum Nd. hef:
á hinum ein stóku miklu; feri at fótt
Ed.-se losrin af Nd., feri verð: eigi fum
en heft at segja um hana, at hin
af ferim að skotum ferf: at vera blut-
drog, þóttum en að skotu væri til at
dróttu feri at dómum um landrums, at
feri verre blutdrogir og hildur meit
stjórnunni vegar feris, at feri varu
skiptir af henni. Þverthveggja væri

1) Yllið vildi séthava, at 18 er hafi verið læg markaraldir.

2) Nál.: Nd. Alft. 1889 6 s. 265. og fræsnum. Þáll Briem Alft. 1889 B. d. 445-448 at fegur Alþingi komi: fyrsta sinn saman eftir stjórnarsamningum, þá talið var rati: 32 fyrðbjörnir meiri, og sé fyrði megrunalegt, at allir fulltrúin einr björðanirs verði borin upp: Ed. var at björðanir verði fulltrúalaust: Nd. En þetta að: ekki komið fyrir meiri ó eins: fyrsta skifti, sem borist sé til Ed., og fegur sín bær sé lítin frá þeim tíma, þá verði aðskur borist á vegulegan hátt: öllum björðanum landnum 14 meiri til Nd., sín at upp frá fyrri að: ekki björðanir orðit fulltrúalaust: Nd. meira fyrir fráfall einhvers fyrri. Þá kann reagi af sér, og fari þá sáttarlega fram endurborningar.

3) Þáll Briem Alft. 1889 B. d. 552.

4) fóruminn Böðvarsson l.c. d. 551.

Jafn-ástæðulaust. Þátt björðanum til Ed. sé set fyrir því, at sá, sem borin verði til Ed., verði ekki einhverjus at hafa ánumið sér & vænti björðenda: einhverjan björðanum, heldur og at vera a.m.k. 34 ára gamall, en titart meiri meiri ekki komast fengast fyrir en þær væru meir fentugir, jafnframt varí fyrir komið: lyðs, hvernig þeir hafi reyst: fyrir málum? V-þrjúgjum borningum til Ed. Þá sé sín til aðstæða fegur Alþingi komi: fyrsta sinn saman eftir stjórnarsamningum, þá talið var rati: 32 fyrðbjörnir meiri, og sé fyrði megrunalegt, at allir fulltrúin einr björðanirs verði borin upp: Ed. var at björðanir verði fulltrúalaust: Nd. En þetta að: ekki komið fyrir meiri ó eins: fyrsta skifti, sem borist sé til Ed., og fegur sín bær sé lítin frá þeim tíma, þá verði aðskur borist á vegulegan hátt: öllum björðanum landnum 14 meiri til Nd., sín at upp frá fyrri að: ekki björðanir orðit fulltrúalaust: Nd. meira fyrir fráfall einhvers fyrri. Þá kann reagi af sér, og fari þá sáttarlega fram endurborningar.

Þegar fórum en þat fari, at hér sé at vísu um fakken verða til-værur til at gera löggjafarvaldið sem fartart at veta, en Ed.-meiri atvinnu fyrir ekki at vera borin af Nd. heldur af fjötum alri. Enda sé ekki anna sigilegt en, at sunn björðanir verði svift þeim rétt: at hafa vegulega fulltrúia að fyrri meðan fórum „munn-deppum“ lífi. Björðendur verði a.m.k. at mea vit þat, hvort sunn þeim líki vel eta illa, meðan þeir lífi.

Höfut með báran gegn fr. Nd. en sambit sin, at af meiri fullist að at rétt: sé at tvískifta finguinn, þá tiljöt: þau einhverjus at sáta fyrir meginreglu, at dildinnar færft at vera ólíker at van-

setningar til fær at geta bætt hvor ótræ
upp og vegjóð hvor á með: annari. Þ.e. var
hvar deildin færft at vera sjálfstæt og ólið
himni. Síð önnurhvor deildin himni hæf, fær
haf: trúskiftunagin enga fyrirningar. Fetta
síðeiki seg meðilega trugt met fær. Nd.
skr. fær sé Ed. met óllu hafi Nd., fær sem
Nd. væð: næstan og síðan óhæfum komu
margar himnar! Áður síð nökken bót:
máli, at fær, sem komningar bljóti, haf:
þar set: til sjótaugs, fær at fá síð nökken
trúggings fyrir sjálfstæð: færva. En áber:
um, at eigi megi lejðsa ótræ en fá, er
verið haf: Nd. æt: eigi verið til ann:
ars en at fá vissu fyrir, at fær haf:
komist um: hreyfunarhætt Nd., eða síðast
i himni, ef seo megi at orð: hveta,¹ fyrir:
set: tótt buggist á fær, at færarit síð trúggileg
fulltrúna stofnum fyrjóðarinnar, fær sem
fransöknum eigi heima: Nd. og og mó:
rygnum: Ed. Færvegna eigi deildin var at
vera svo skiptar, at fættu komi frá, en
safnbraut eigi at leggja ádaláhrifin: hund Nd.
áris og ært se met fjarl., en þar met
trúggist Nd. afirhöndin, en til lengðar liti.
Síðeiki hin væntsigrileg festa og: hold: Ed.
þá verð: stjórnin sjálf at vera i holdit, en
þá si hrafan um fyrirgrat: t, f.e. at stj.
haf: ádalstóð aina: Nd. og hafi á fresti
hennar síðeiki hraður orðin áhlíeg. Ef
bættan deildin hafi á sama ljörgrunni
velji, síð færvegna lípt fótunum undan
þyrgratistvöfum, og þá komi til
stjórnarinnar harta at vera conserva:
tiv, færar conservativi flokkunum síð
útilokaður af fyrri. Hins vegar æti Ed.
aldrar orð: hattaleg fyririn, ef Nd. og
stjórnin selt á einu bandi,²

A stórunnar fyrir till. minni
blata m.: Ed. um einangringar komungs
ljóðanna Ed. eru á fær best, at hér á
landi síðeiki heagt at nái hinni vænt
sigrar: heildsahlí: Ed. met fær at
brenda komningarhætt og ljörvagni
þar með við eiga, fær sem hér á
landi síðo litill meðan á eignum

1) Nál.: Ed. A Cpt. 1889 b. s 446.

2) fín A. Sigfóldur A Cpt. 1889 A. d. 615.

3) fín Þ. f.c. b. 34-636 og ritnum
hann með sínun til skutnings: John
Stuart Mill: Considerations on
Representative Government, 13. bsp.